

VERSLAG VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE COMMISSIE SOCIALE LEEFOMGEVING DORDRECHT D.D. 15 september 2020

Vergaderkamer 1

Voorzitter: Mevr. Van der Ham
Commissiegriffier: Mevr. Wepster
Verslag: NotuBiz

Aanwezig:

Dhr. Boersma (ChristenUnie/SGP)
Dhr. Bosman (ChristenUnie/SGP)
Dhr. Burakçin (GroenLinks)
Dhr. Kwaak (VVD)
Mevr. Nijhof (Beter Voor Dordt)
Mevr. Van Benschop (GroenLinks)
Dhr. Van der Net (VVD)
Mevr. Striebeck (VSP)
Dhr. Veldman (ChristenUnie/SGP)
Dhr. Van Verk (PvdA)
Portefeuillehouders: wethouder R. van der Linden

1. Opening, mededelingen en vaststellen agenda

De voorzitter: Dames en heren, welkom bij deze vergadering van de commissie Sociale Leefomgeving van 15 september 2020. We beginnen met de opening van deze vergadering en ik wil vragen aan iedereen om zich even via de microfoon voor te stellen voor het verslag en dan begin ik aan die kant.

Mevrouw Nijhof: Loudy Nijhof, Beter Voor Dordt.

De heer Burakçin: Necdet Burakçin, GroenLinks.

De heer Van der Net: John van der Net voor de VVD.

Mevrouw Striebeck: Bernadette Striebeck, VSP.

De heer Van Verk: Cor van Verk, PvdA.

De heer Van der Linden: Gaan we boven verder, Rick van der Linden, wethouder.

De heer Oosterhof: Stefan Oosterhof, ambtelijke ondersteuning.

De heer Boersma: Jan Willem Boersma, ChristenUnie-SGP.

De heer Kwaak: Peter Kwaak, VVD Dordrecht.

Mevrouw Van Benschop: Chris van Benschop, GroenLinks.

De voorzitter: Dan zit aan mijn linkerzijde onze commissiegriffier, Brechtje de Jong, is nog aanwezig op de tweede ring de heer Matthijs Bosman van de ChristenUnie-SGP en vereert de griffier Anneloes Wepster ons vanavond met een bezoekje. Mijn naam is Arine van der Ham, ik ben de voorzitter voor vanavond. Dus laten we beginnen. Er zijn geen mededelingen en de vraag is of de agenda kan worden vastgesteld. Mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Voorzitter, hetgeen wat op de agenda staat kan wat mij betreft wel worden vastgesteld, maar misschien heb ik iets gemist, maar volgens mij hadden wij vorige week besproken dat we 2 brieven zouden bespreken die in principe wel bij dit onderwerp horen. Dus ik vraag me eigenlijk af waarom ze er eigenlijk niet opstaan.

Mevrouw De Jong: Ik heb daar afgelopen week een mail over gestuurd – o, dat kan gebeuren natuurlijk – we zouden aanvankelijk bij de agendacommissie van 2 september is besproken dat deze 2 onderwerpen van de regionale governance en inkoopkader Jeugdhulp vandaag op de agenda zouden staan. Toen leek er mogelijk niet op tijd de stukken beschikbaar te zijn en toen is er toch heel hard gewerkt door de collega's om toch stukken ter bespreking te hebben en aangezien het AB van DG&J binnenkort op de agenda staat is ervoor gekozen om toch doorgang te geven aan deze stukken op deze vergaderagenda.

Mevrouw Nijhof: Voorzitter, hier wil ik toch even op reageren, want er zijn eigenlijk geen stukken die onderliggen. Er is een memo en de verordening ligt onder en dat is het enige eigenlijk wat onder alle 3 de punten staat. Dus volgens mij de stukken die vervolgens voor het AB zouden zijn die zijn er niet.

Mevrouw De Jong: Klopt, ik heb begrepen dat er in het verleden de wens is uitgesproken – zeker ook in overleg met de heer Van der Linden – om het gesprek goed voor te bereiden om ook de Dordtse standpunten uit te spreken over deze 2 onderwerpen richting dat AB. Dat vergadert inderdaad pas op 24 september, als ik het goed heb, dus die stukken zijn derhalve nog niet beschikbaar. Toch is het verzoek gekomen om het daar vandaag over te hebben met de memo die er inderdaad ligt, als ik het goed zeg.

Mevrouw ...: '...'.

Mevrouw De Jong: Ja, als het goed is wel.

De voorzitter: Ik heb het persoonlijk niet zo goed voor de geest, ik weet dat we er het vorige week over gehad hebben toen dat inderdaad in de commissie gezegd werd. We hebben de stukken niet, dus dan die brieven bespreken. Ik kijk even rond in de commissie of er meer mensen zijn die de brieven bij de agendapunten 5 en 6 dan zouden willen betrekken vanavond of dat dat dan naar een later tijdstip gaat. De heer Burakçin.

De heer Burakçin: Nee voorzitter, ik heb me daar niet op voorbereid, dus ik wil niet dat het vandaag behandeld wordt.

De voorzitter: De heer Van der Net.

De heer Van der Net: Ik zit even zitten kijken wat er precies nu gebeurt. Er zijn twee stukken, die zouden er zijn, die zijn niet ingeleverd, dan hoor ik net. Ik hoor net een verhaal dat er waarschijnlijk toch door de wethouder graag een richting wil hebben richting het algemeen bestuur – toch? – en dat op dit moment dit het is waarmee wij dan die discussie moeten aangaan. Dan vraag ik me op dit moment even af.

De heer Burakçin: Voorzitter?

De voorzitter: De heer Burakçin.

De heer Burakçin: Nu word ik ook in twijfel gebracht. Ik meen me te herinneren dat mevrouw Nijhof het heeft over de Hoenderloo Groep, neem ik aan, en over die fraudebestrijding, toch?

De voorzitter: Mevrouw Nijhof, wilt u nog een keer een poging wagen om onze commissie te overtuigen om de brieven te bespreken, of?

Mevrouw Nijhof: Kijk, het punt is een beetje dat de brieven natuurlijk niet voorbereid zijn door andere commissieleden en volgens mij is er vorige week besproken en dat was op hele korte termijn geagendeerd, omdat op deze avond de stukken voor het AB niet aanwezig zouden zijn. Dat wisten we vorige week al, die zijn er nu nog niet, er ligt alleen onder alle drie de agendapunten op dit moment hetzelfde memo en dezelfde stukken onder, maar ik duid inderdaad op de brieven die mijnheer Burakçin ook bedoelt, de brieven die gaan over de serviceorganisatie versus allerlei werkzaamheden die ze uitoefenen en waar een aantal mensen iets over zouden willen zeggen.

De voorzitter: Dan kijk ik even de commissie rond. Heeft iemand de bespreking van deze brieven voorbereid? Nee, zo te zien niet, dus dan gaan die toch helaas naar een ander tijdstip en gaan we proberen het met deze stukken te doen vanavond. Wie weet zijn we dan wel misschien wat vroeger klaar. De heer Bosman, wilt u wat zeggen?

De heer Bosman: Voorzitter, bedankt. Er staat mij bij dat, ik meen de heer Van Verk het was, die wel aangaf dat de vragen die hij stelde vrij technisch waren, dus ik zit eigenlijk een beetje te twijfelen: kunnen die vragen die gesteld zijn niet een soort als technische vragen al doorgestuurd worden, dat we volgende keer daar een antwoord op hebben?

De voorzitter: Dit wordt wel een beetje erg rommelig, moet ik zeggen. Ik begrijp uw vraag en als de heer Van Verk denkt dat het stellen van zijn vragen technisch sneller kan dan moet hij dat zeker doen, denk ik. Maar ik denk als niemand die brief heeft voorbereid vanavond dan gaan we dat nu ook niet doen, want dan heeft de bespreking ook weinig waarde, denk ik.

De heer Van Verk: Voorzitter?

De voorzitter: De heer Van Verk, wilt u toch nog even iets zeggen voor we beginnen?

De heer Van Verk: '...'. Even een reactie op wat de heer Bosman zegt: ik heb in de opmaat naar de politieke vragen inderdaad een aantal technische vragen gesteld. Ik kan

me voorstellen dat als die per omgaande worden beantwoord we aan de hand van die technische uitleg wat zinvoller kunnen spreken over de brief waarover het gaat. Ik heb daar verder niet zoveel bezwaar tegen, zij het wel dat ik vind dat op een vrij korte termijn dient te gebeuren, want een aantal van die maatregelen zijn misschien al in werking gesteld dan wel worden binnenkort in werking gesteld. Ik heb er wel behoefte aan dat wij als gemeenteraad daar ons licht over kunnen laten schijnen.

De voorzitter: Zullen we dit agendapunt meenemen bij agendapunt 8 als we het hebben over de termijnagenda en dan even besluiten wanneer we het bespreken? De heer Van der Linden wil reageren?

De heer Van der Linden: Ja, dat kan bij punt 8 natuurlijk, maar ik hoor dat de heer Van Verk ze nu als technische vragen beantwoord wil zien. We kunnen ervoor zorgen dat dat deze week uw kant op komt, dus dat is dan in ieder geval geen belemmering om snel te agenderen.

De voorzitter: Kunnen wij de agenda daarmee vaststellen? Want daar waren we gebleven.

2. Vaststellen besluitenlijst commissie Sociale Leefomgeving d.d. 8 september 2020

De voorzitter: Ja, dan gaan we verder naar punt 2, het vaststellen van de besluitlijst adviescommissie 9 september 2020. De heer Van Verk.

De heer Van Verk: Ik wil toch even terugkomen over de wijze waarop er besloten is om de overdenkingen van de werkgroep toe te voegen aan de zienswijze op de begroting SOJ. Er staat in het verslag dat het allemaal wordt toegevoegd en daarmee een besluit van de commissie is. Terecht waren er een aantal mensen die vorige week daartegen steigerden, want die zeiden: we hebben toch de zienswijze onveranderd goedgekeurd bij grote meerderheid? Tegelijkertijd, inhoudelijk was men het wel eens daarmee. Ik stel voor dat we eventueel – als de commissie zegt: dat zou zuiverder zijn – dat we dat volgende week bij amendement doen.

De voorzitter: Ik zie instemmende gezichten, dus ik neem aan dat de commissie met die aanpassing van het besluit van vorige week kan leven.

De heer Van Verk: Dat vind ik te vaag. Is er instemming met het voorstel om een amendement in te dienen, waardoor het goed en zuiver geregeld is in de besluitvorming? Of is er instemming met 'we doen het zo'? Maakt mij niet uit.

De voorzitter: Oké. Ik kijk een rondje. Wil iedereen aangeven of dat zij willen blijven bij het besluit van vorige week om het besluit met allerlei punten aan te vullen of wil men het zien vervat worden op de procesmatig juiste wijze, namelijk via een amendement? Dan kijk ik het eerst naar de heer Boersma.

De heer Boersma: Voorzitter, ik ben over het algemeen redelijk pragmatisch ingesteld, maar ik ga wel mee met de overwegingen van de heer Van Verk. Dit is procedureel wel netjes, hoewel ik me nog altijd verbaas over dat dat hier allemaal wat dat betreft zo strak geregeld is. Er zijn ook gemeenten waarbij gewoon de betrokken bestuurder en wethouder doet om de brief aan te passen en dat is voldoende. Maar goed, zolang wij deze regel nog hebben denk ik dat het netjes is dat we die houden en dat we dan volgende week ook het amendement gewoon net als de vorige keer bij een zienswijze \ heel kort af kunnen tikken.

De voorzitter: De VVD knikt. Kijk ik richting GroenLinks. Ook knikken. Mevrouw Nijhof van Beter Voor Dordt knikt ook en namens de VSP knikt ook mevrouw Striebeck, dus daarbij passen wij het besluit van vorige week aan.

3. Vragen aan het college

De voorzitter: We kunnen door naar agendapunt 3, vragen aan het college. Helaas, de heer van der Linden krijgt geen leuke vragen vanavond. Althans niet onder dit agendapunt.

4. Benen-op-tafel-sessie definitie Jeugdhulp (2615942)

De voorzitter: Gaan we door naar agendapunt 4, benen op tafel-sessie, definitie Jeugdhulp. In juni hebben wij de wens uitgesproken om vrijblijvend over de definitie van Jeugdhulp van gedachten te wisselen. De vraag omtrent de definitie van Jeugdhulp die speelt al langere tijd bij verschillende overheden, organisaties en andere stakeholders. In de regio wordt hier momenteel ook over gesproken en deze sessie dient als verkennende bespreking over de definitie en de reikwijdte van Jeugdhulp ter voorbereiding op de aanstaande debatten over de regionale governance van Jeugdhulp en het inkoopkader. We hebben een uur de tijd en om in deze korte tijd tegemoet te komen aan de wensen van de commissie is er gekozen voor een werkvorm waarin verschillende stellingen rondom de definitie en de kaders van Jeugdhulp aan bod komen. Omwille van de tijd wordt er niet gewerkt in verschillende groepen, maar worden de reacties op de verschillende stellingen gebruikt om plenair per stelling een gesprek te voeren en dit duurt per stelling maximaal acht minuten. De portefeuillehouder en de ambtelijke ondersteuning nemen in principe geen deel aan het gesprek, maar we kunnen dus ondertussen wel informeel vragen aan hen stellen als we iets niet begrijpen of iets toegelicht willen zien. Per stelling – we gaan gebruik maken van een tool, daar kom ik straks nog even op terug – dan wordt er per stelling weergegeven hoeveel mensen 'eens' en hoeveel mensen 'oneens' waren, niet op persoonsniveau. Dan gaan we vervolgens even kijken: wie wil er op die stelling reageren? Dan krijgt u van mij het woord. We gaan proberen per stelling dus iets uit te spreken als commissie, ik ben benieuwd of dat lukt. We gaan werken met Kahoot. Toen ik dat woord hoorde dacht ik: schiet mij maar lek, geen idee waar dat is. Dus ik geef even het woord aan onze commissiegriffier om toe te lichten wat we gaan doen, op welke manier.

Mevrouw De Jong: Ja, en ik hoop dat het zo meteen in beeld verschijnt, ik kijk nog even naar , die is daar druk mee bezig. Kahoot, heet het. Via elk mobiel device, dus een

telefoon of een tablet of een laptop kun je inderdaad naar kahoot.it en daar wordt dan gevraagd om een pin, dat is de pin die hier – dat zijn zeven getallen – hier in beeld staat. Dan wordt u ook gevraagd om een naam daarbij in te vullen. De namen komen niet weer terug in de stelling, dus die is in principe anoniem. Maar daarna kunnen we wel per stelling eigenlijk zien wie daar het mee eens ofwel oneens is en hoeveel mensen dat dan zijn. Dan op basis daarvan kan het gesprek gevoerd worden. De eersten komen al binnen, zo te zien. Lukt het iedereen om daar te geraken? Denk dat we even moeten wachten. De code blijft ook in beeld staan, dus kan ook halverwege nog als hij het dan wel doet.

De voorzitter: Stemmen maar nu? De stelling is 'preventie is ook Jeugdhulp'. O sorry, ik kan het al zien. Ik zit al gewoon te wachten, ik denk: er gebeurt wat. Het merendeel is het eens, er zijn ook mensen oneens. Is er iemand die daar iets over wil zeggen? Over de stelling 'preventie is ook Jeugdhulp'. De heer Boersma.

De heer Boersma: Ik heb deze keer heel formeel gestemd, dat komt gewoon omdat de Jeugdwet bij Jeugdhulp zegt: niet zijnde preventie. Het is formeel en '...'.

De voorzitter: Dus daar mee zeg je eigenlijk: de definitie Jeugdhulp is de definitie zoals in die Jeugdwet staat.

De heer Boersma: In de Jeugdwet valt preventie er niet onder. Als je hem niet breder trekt dan kun je hem natuurlijk prima eronder vatten, maar daar zit denk ik de discussie ook: hoe ver wil je daarin gaan?

Mevrouw Nijhof: Voorzitter, daar wil ik ...

De voorzitter: Mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Ik was het daarmee eens, omdat ik juist denk dat de Jeugdwet gaat over de ontwikkeling van een jeugdige, dat die zo optimaal mogelijk moet zijn en als daarvoor preventie ingezet moet worden om ernstiger te voorkomen zou je dan ook Jeugdhulp kunnen noemen.

Mevrouw Nijhof: Voorzitter?

De voorzitter: Mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Ik denk ook dat, we hebben ooit eens een keer een discussie gehad over de duiding van bepaalde woorden en termen die gebruikt worden in dit domein. Hier zie je aldus dat de precieze betekenis van preventie, dat dat voor ons allemaal schijnbaar ook wat anders is. Daarom zou het ook wellicht makkelijker zijn – maar goed, ik kom daar zo nog wel op terug – dat we, en dat zou trouwens ook gebeuren en dan kijk ik zelfs naar de commissiegriffier die op de bank zit, dat wij ooit hebben afgesproken dat er een lijstje gemaakt zou worden van termen waardoor wij allemaal weten wat er bedoeld wordt als er bijvoorbeeld gezegd wordt 'preventie', als er gezegd wordt 'eigen kracht', als er gezegd wordt 'netwerk', dat soort zaken allemaal meer. Daar

kwamen we uiteindelijk eens een keer op in een tussenbespreking – ik kijk even naar de griffier – en dit is één van de voorbeelden waar je al een andere aanname doet, omdat je allemaal iets anders denkt dat het betekent.

De voorzitter: Ik heb eigenlijk even zelf een vraag aan de ambtelijke ondersteuning of de wethouder. In de commissie hebben wij vaak de discussie over het onderscheid tussen wettelijke en niet-wettelijke taken. Moet ik dan hier uit deze discussie opmaken dat als wij dat onderscheid vragen dat preventie dan altijd onder niet-wettelijke taken valt?

De heer Van der Linden: 'Altijd' vind ik een heel erg ingewikkeld woord, want ik denk dat, sommigen van u weten wel dat de heer Boersma jurist is. Ja, dat is een verrassing, hè? Dus ik vind het een heel logisch antwoord wat hij geeft, maar alleen al dat je weet 'oh, dit kind heeft het moeilijk', een beetje meer aandacht dat kan preventief werken. Dat kost ook de ouders geen geld. We hebben alleen al dat we een Jeugdpreventieteam hebben binnen één van de dingen die we doen. Volgens mij hebben we dat gefinancierd uit de Jeugdwet, maakt duidelijk dat wat mevrouw Nijhof zegt klopt. Het heeft niet zoveel zin om hier heel strikt in te zijn en er een soort Berlijns muurtje neer te zetten om dingen die je uit de Jeugdwet wil bekostigen – en het mag dan geen preventie heten – versus wat je allemaal in een voorveld bij een speeltuinvereniging of in een vakantieproject enzovoort doet, want niet letterlijk Jeugdhulp is, maar wel preventief kan werken en daarmee Jeugdhulp kan voorkomen.

De voorzitter: Mevrouw Nijhof, wilt u nog reageren?

Mevrouw Nijhof: Volgens mij staat ook niet in die Jeugdwet dat preventie expliciet niet in de Jeugdwet voorkomt. Je zou bijvoorbeeld, ik sluit daarbij – en dat doe ik ook niet altijd – aan bij wat de wethouder nu zegt, dat het wel een gevaar is om veel te strikt over dit soort zaken te discussiëren terwijl wij eigenlijk niet van de inhoud zijn. Bijvoorbeeld sociale vaardigheidstrainingen om mensen sterker te maken naar hun sociale vaardigheden kun je ook preventie noemen bijvoorbeeld, om erger te voorkomen. Dus ik zou toch eigenlijk opnieuw willen vragen – en dan kijk ik weer naar de griffier – dat wij toch uiteindelijk eens een keer een lijstje krijgen met omschrijvingen, zodat we allemaal uitgaan van dezelfde omschrijving.

De voorzitter: Het zou ook zo kunnen zijn dat wat er wel en niet onder valt een politiek statement is. De heer Van der Net.

De heer Van der Net: U haalt de woorden uit mijn mond. Ik denk dat dat zo is, want waar ik me dan met name ook wel weer dan toch zorgen over maak – ik heb gezegd dat ik het er eens mee ben, laten we wel wezen – maar ik ben dan weer bang: hoe wordt dat ingevuld weer? Dan hebben we het weer over het knuffelen met lama's of dat soort dingen. Ik maak er een grapje over, maar iedereen weet wel wat ik daarmee bedoel: hoe kan ik nou vaststellen dat wat jullie inderdaad als preventie zien inderdaad dat dat ook door ons gedeeld wordt? Wat zijn daar de kaders dan in?

Mevrouw Nijhof: Voorzitter?

De heer Van Verk: Voorzitter?

De voorzitter: De heer Van Verk zit ook al in de wachtlijn om te reageren. Wilt u onderbroken worden, de heer Van der Net? Dan geef ik het woord eerst even aan de heer Van Verk.

De heer Van Verk: Ik voel wel mee in grote lijnen wat de heer Van der Net zegt. Dat zal misschien verrassen, want eigenlijk wat de heer Boersma zegt is correct, alleen preventie als onderdeel van de Jeugdhulp kan wel leiden tot lagere kosten in de gespecialiseerde Jeugdhulp. Daar waar dat het rendement – om dat rotwoord maar te gebruiken – zou je dat zeker onder de Jeugdhulpfinanciering kunnen scharen. Maar om nu alle preventieve maatregelen te gaan scharen onder de Jeugdhulp, dan kan, maar dan wordt het een onoverzichtelijk geheel waarbij je de kans loopt dat dat enorm kostenverhogend werkt. Laat ik een voorbeeld geven, ik zie mevrouw Nijhof peinzend kijken. Je zou kunnen veronderstellen dat de wijkontmoetingsplaatsen preventief zouden kunnen werken voor overlast van jongeren, dus problemen bij jongeren, dat zou je kunnen veronderstellen. Daarmee zou je ze kunnen financieren vanuit de Jeugdhulp. Tegelijkertijd zou je ook kunnen vaststellen: ja, maar dat is gewoon een onderdeel van het lokale jeugdbeleid ten behoeve van jongeren in het algemeen. Daarmee zou het onder de post Welzijn van de gemeente vallen of het programma Welzijn en zou het een andere financieringsstroom moeten hebben, namelijk uit de algemene middelen van de gemeente. Het onderscheid moet wel helder zijn in je financiering en in de wijze waarop je dingen bekostigt, want alles onder de preventie gaan scharen kan leiden tot een explosie van, dat moet je niet willen, dat ben ik met de heer Van der Net eens en de heer Boersma heeft daar gelijk in.

Mevrouw Nijhof: Voorzitter? Als ik dan heel slecht denk dan denk ik: als ik alle preventie onder Jeugdhulp laat vallen dan kunnen die andere 9 gemeenten ook mee betalen. Of denk ik dan heel slecht?

De heer Van Verk: Dan denkt u niet alleen heel slecht, maar dan denkt u ook nog verkeerd, want we hadden juist afgesproken die solidariteit af te schaffen.

De voorzitter: We hebben nog 2 jaar te gaan, dus in ieder geval 30%. Mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Voorzitter, waar mijnheer Van Verk het over heeft, over wijkontmoetingscentra bijvoorbeeld, we hebben ook zoiets – en dat staat zelfs in de verordening die nu voorligt, die hieronder ligt als stukje – je hebt voorliggende voorzieningen en maatwerkvoorzieningen en algemene voorzieningen. Sommige algemene voorzieningen worden bekostigd uit een andere pot en hier is nu een discussie gaande – en ik moet je eerlijk zeggen dat ik eigenlijk bezwaar had tegen deze discussie zoals die gevoerd werd, ik zal meedoen, met dit – maar ik vind het heel gevaarlijk dat hier wij als leken op dit gebied hierover een soort van kaders gaan stellen. We hebben als gemeente een Jeugdwet uit te voeren. In die Jeugdwet staat een wettelijke taak en die wettelijke taak is om de ontwikkeling van de jeugdigen zo optimaal mogelijk te laten verlopen. Dus als je het op die manier bekijkt dan zou het wel degelijk zo kunnen zijn dat iets wat jullie vinden dat preventie heet, dat dat wel door de Jeugdwet bekostigd

moet worden omdat dat op dat moment die jeugdige in zijn ontwikkeling helpt. Dus om het op deze manier zo te kaderen en het in hokjes te zetten van want nou waar hoort vind ik eigenlijk de omgekeerde wereld. Wij zouden moeten kijken: wat is onze wettelijke taak, wat is er voor nodig om die uit te voeren? Als er voor nodig is dat je bijvoorbeeld een voorliggende voorziening creëert waarin sociale vaardigheidstrainingen gegeven worden en die financier je vanuit de jeugdhulp dan is dat te verantwoorden.

De voorzitter: De heer Van der Net.

De heer Van der Net: Ik begrijp het helemaal, maar ik ben van mening dat dit wel degelijk ook hier aan deze tafel en in de raad thuishoort, omdat wij uiteindelijk toch ook daar moeten verantwoorden aan onze burgers waar al dat geld ook heengaat en dat wij inderdaad – omdat die solidariteit wordt afgeschaft – ook zelf kunnen sturen meer daarop ook. Dan vind ik gewoon – ik heb best trouwen in professionals, hoor – maar je moet als politiek toch wel kaders kunnen afgeven, dat blijf ik van mening.

Mevrouw Nijhof: Voorzitter?

De voorzitter: De heer Boersma had ook een interruptie gepland.

De heer Boersma: Ik ben het ook wel voor een groot deel eens met wat mevrouw Nijhof zegt, alleen ik las een advies van een juridische club aan die VNG over die wet en die zeggen: dit is eigenlijk een van de weinige wetten die een soort open karakter heeft. Heel veel wetten zijn gesloten, die bepalen gewoon: dit moet je doen en zo moet je het doen. Dit is een redelijk open wet, dus dat wil zeggen dat je daar heel veel onder kan schuiven, maar dat vraagt dan ook, omdat je als raad ook beleidskeuzes kan maken om aan te geven wat je wil. Dus aan de ene kant moet je niet teveel op de inhoud gaan bepalen wat professionals doen, dat ben ik helemaal mevrouw Nijhof eens, aan de andere kant zullen wij ook bij professionals op basis van beleid aan moeten geven wat wij dan ongeveer wel verwachten wat de uitkomst is. Dat maakt het volgens mij gewoon juist lastig, waar we afgelopen jaren ook tegenaan komen: waar leg je nou die grens? Omdat onze beleidskeuzes heel vaak door geld ingegeven worden, dat is een heel groot probleem. Je zal natuurlijk ook moeten kijken: wat willen wij nou als resultaat en wat verstaan wij nou bijvoorbeeld over die zelfredzaamheid? Hoe ver gaan we daarin en wat verstaan we onder eigen verantwoordelijkheid? Volgens mij zitten daar de keuzes waar je dan als raad beleidskeuzes in moet maken, maar waar je natuurlijk ook altijd de expertise moet gebruiken van professionals die dagelijks te maken hebben met die eigen kracht, met die gezinnen, met wat kan je wel en wat kan je niet?

De voorzitter: De laatste beurt is voor mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Voorzitter, ik wil nog even reageren op wat de heer Van der Net zei over dat hij bang is dat er dan is allerlei initiatieven opduiken met lama's en knuffelachtige dingen.

De heer Van der Net: Ik overdrijf ook af en toe.

Mevrouw Nijhof: Maar ik zal u zeggen – en dat vind ik ook, dat wil ik graag uit de discussie halen – er zijn kaders gesteld aan de mensen die Jeugdhulp mogen uitvoeren, dus ook aan mensen die trainingen geven, ook met dieren overigens. Daar zijn gewoon kaders aangesteld, die moeten een certificering hebben, dus dat kan niet zomaar door Jan en alleman gebeuren en daar zou ook juist onze inkooporganisatie heel goed op moeten letten of die mensen die dat aanbieden ook die certificering hebben. Dus wat dat betreft zou dat geen discussie mogen zijn, want mensen die die certificering niet hebben mogen geen Jeugdhulp uitvoeren.

De voorzitter: Dat was de laatste, hè?

De heer Van der Net: Heel kort en bondig: dat begrijp ik. Maar we zijn het niet eens.

Mevrouw Nijhof: Ik moet eerlijk zeggen: de discussie die we hebben vind ik heel prettig. Als je ziet: de meeste mensen hebben eens gezegd en twee oneens, maar eigenlijk is het best wel genuanceerd. Voor mij persoonlijk is er geen duidelijkheid eindantwoord en zou ik daar nog wel eens een keer meer over willen weten: welke knoppen kun je dan aan draaien en hoe krijgen we die dan voorgelegd? Want kaders stellen wil ik best, maar wat en hoe dan? Maar dat is even op persoonlijke titel gesproken.

De voorzitter: We gaan naar de volgende stelling, denk ik. Zijn we allemaal weer online? Want anders dan hebben we geen deelnemers, hè? Iedereen heeft gestemd, het zit wel dicht bij elkaar. Is er iemand die wat wil zeggen? De heer Burakçin.

De heer Burakçin: Volgens mij komen we denk ik in dezelfde discussie als zojuist. Meestal als je het bijvoorbeeld hebt over ingewikkelde casussen binnen gezinnen waar kinderen bij betrokken zijn waar eigenlijk meerdere hulp nodig is. Je weet dat er hulp nodig is en dat dat ergens bekostigd van moet worden, maar je weet dus niet vanuit welk potje. Dus het is een lastige om te zeggen: we gaan het afbakenen en dan gaan we zeggen 'dit is Jeugdhulp en dit is geen Jeugdhulp'. Of je kan zeggen vanuit integriteit: jongens, we gaan gericht kijken wat er nou aan de hand is en dat we het toch alsnog bekostigd krijgen, vanuit welk potje dan ook. Dus ik vind het een hele lastige, ik heb 'nee' gezegd, maar ik vind het heel lastig.

De voorzitter: De heer Van Verk.

De heer Van Verk: Voorzitter, we hebben hier diverse keren de discussie gevoerd over ontschotten. We willen de zorggelden ontschot zien, dus het zou eigenlijk niet moeten uitmaken waar het geld vandaan komt. Er is een hele grote pot voor het zorgdomein van ettelijke miljoenen en op het moment dat een hulpverlener of een zorgaanbieder een gezin in gaat om daar de problemen op te lossen die daar leven dan is het bijna, dan denk ik dat het met vrij grote regelmaat voorkomt dat je allerlei extra dingen tegenkomt, soms simpel, soms ingewikkeld, die je gewoon aanpakt om, al is het alleen maar vanuit de gedachte dat dat het vertrouwen van het gezin geeft dat de hulp ook daadwerkelijk efficiënt en effectief wordt aangeboden. De hulpverlener en de zorgaanbieder moet zich eigenlijk niet moeten zorgen maken over uit welke pot het

komt, want het komt uit die ene hele grote portemonnee, zijnde zorgdomein. Dat is ontschotten naar mijn idee.

De voorzitter: Mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Voorzitter, ik wil aansluiten bij de heer Van Verk. Eén van de voorbeelden die ik hier wel eens genoemd heb is opvoedondersteuning. Het gekke is dat opvoedondersteuning vanuit de Jeugdhulp plaats wordt en uiteindelijk altijd de ondersteuning is van de ouder die het niet lukt op dat moment om een kind goed aan te sturen of in ieder geval het kind goed te helpen, maar ook een ouder die soms blijvend niet in staat is om een kind aan te sturen. Hij heeft het altijd enorm verbaasd – ik ben ook in meerdere gemeentes daarover in discussie geweest hoe het in hemelsnaam bedacht is – dat opvoedondersteuning dat uitgevoerd wordt door vele instanties – eigenlijk bijna alle ingekochte instanties voeren een vorm van ambulante opvoedondersteuning uit – betaald wordt uit de Jeugdhulpgelden. Ik zou ook heel graag zien dat die schotten wat dat betreft zouden verdwijnen en dat deze discussie nu eigenlijk niet meer gevoerd hoeft te worden en ik zou ook eigenlijk willen zeggen: we komen ontzettend veel tekort aan Jeugdhulpgelden, iedere keer weer meer. Dat komt ook door dit soort zaken, dat er dus schijnbaar door degenen die daar over gaan besloten is dat deze vorm die eigenlijk oudere ondersteuning, volwassenenondersteuning is, onder de Wmo hoort te vallen, uit de Jeugdhulp betaald worden. Dat geldt overigens ook voor bijvoorbeeld passend onderwijs en dat soort zaken, maar daar komen we misschien nog op.

De voorzitter: De heer Van der Net.

De heer Van der Net: Jullie hebben ongetwijfeld die mooie stukje in Follow The Money gelezen en daar bleek juist uit dat we totaal niet weten waaraan dat dan wordt uitgegeven. Dus volgens mij zit daar het probleem eigenlijk. Als je dan totaal alles op een grote hoop gegooid, wat een nobel streven is als je in de uitvoering zit, is wel zo makkelijk. Maar uiteindelijk is toch wel de vraag: waar ga je dan overheen? Want als je '...' ziet stijgen, waar ligt dat dan aan? Dan heb je toch die info ook nodig, of niet?

De heer Van Verk: Voorzitter, als ik daar op mag reageren.

De voorzitter: Dat ligt er een beetje aan wat voor type vraag de heer Burakçin wilde stellen. Is het makkelijker om dit eerst even te doen en dan bij jou terug te komen?

De heer Burakçin: Dat heeft ook een beetje betrekking hierop, maar ik ben het uiteindelijk met de heer Van der Net en met Loudy eens dat het inderdaad van uit een potje betaald moet worden, maar het wordt natuurlijk wel ingewikkeld wanneer je het bijvoorbeeld hebt over wanneer bijvoorbeeld iets valt onder zorgverzekering. Want dat valt natuurlijk niet binnen ons potje, want wat gebeurt er dan? Dan is het natuurlijk wel zoeken: wie betaalt wat? En dan lopen we bepaalde zaken wel door elkaar heen waardoor bijvoorbeeld ook het gezin daarvan de dupe kan zijn.

De voorzitter: Het is natuurlijk wel, want we hebben het over ontschotten, als één schot geslecht wordt dan is het er in ieder geval één, dan hou je er nog steeds een aantal. Mevrouw Nijhof had het ook over passend onderwijs, daar hebben we er weer een. Maar goed, ontschotten an sich zou een mooi streven zijn, denk ik. Alleen, hoe?

De voorzitter: De heer Van Verk.

De heer Van Verk: Wat de heer Van der Net aankaartte als een verondersteld probleem, want volgens Follow The Money weten we niet waar het geld heen gaat. Ik denk dat we inderdaad voor een deel in den blinde varen. Het ontwerp spreekt ons aan een adequate rapportage, daarbij zou je ook moeten breken dat eigenlijk daar waren we nu aanbieder is voorzien van budgetten om hulp te leveren zou je andersom kunnen denken: ga nou eens uit van de zorg vragen en want wie nodig heeft en dat is een budget en dan wordt besteed aan de zorg die nodig is, de passende zorg. Dan kan dat op verschillende manieren worden ingezet, maar dan maakt het eigenlijk ook niet uit, die mensen van als het ware de zorg in, het is een soort van PGB-methode onder begeleiding van een adequate professional, de regisseur noemen we die dan.

De voorzitter: Mevrouw Nijhof wil ook nog reageren.

Mevrouw Nijhof: Ik wil ook regionen op de heer Van der Net, over het stuk van Follow The Money. Hij maakt het wel een beetje, ik heb er even geen woord voor ...

De heer Van der Net: Volgens mij ...

Mevrouw Nijhof: Alsof het zo zijn dat ...

De heer Van der Net: Het stond er echt letterlijk dat we niet wisten waar dat geld heen ging, toch?

Mevrouw Nijhof: Nou, volgens mij staat in het stuk ook wel vermoedens waar het wel heengaat. Daar hebben we het vooral over – waren we hier ook al eerder een discussie over hebben gehad – over de uitvoerings- en controlekosten, want daar zit het Follow The Money ook heel erg op en dat zijn kosten eigenlijk die onzichtbaar zijn. Maar dit wat we hier nu bespreken met betrekking tot hulp die betaald wordt uit de Jeugdhulp-pot is een heel ander probleem. Ik deel ook zeker met Follow The Money en wellicht ook met de heer Van der Net dat we veel meer zicht zouden moeten krijgen op die uitvoerings- en controlekosten. Daar hebben we natuurlijk ook al veel eerder vragen over gesteld, ook met betrekking tot de overheid, de bureaucratie en dat soort zaken allemaal meer. Maar goed, daar is geen antwoord op.

De voorzitter: De heer Boersma wilde ook nog wat zeggen?

De heer Boersma: Ja, ik wilde ook nog wat zeggen. Eigenlijk heeft iedereen een beetje gelijk, alleen verantwoord is wat anders dan afbakenen. Verantwoord is: waar geef je hier geld aan uit en geef je dan ook aan de goede dingen uit volgens de afspraken. Afbakenen is de verschillende potjes: moet het uit de pot van Jeugdhulp of moet het uit

de pot van passend onderwijs of komt het uit de langdurige zorg? Ik had dus 'oneens' gedaan vanuit het idee: zolang het systeem dat je al die potjes hebt dan vind ik hem eigenlijk niet helemaal kloppen, want dan moet je gewoon kijken waar het uit moet. Maar ik ben het helemaal met de heer Van Verk eens, maar ook met mevrouw Nijhof: je moet veel meer die domein overschrijdende aanpak. Ik vind ook nog het mooi voorbeeld dat we toen een keer bij die bijeenkomst waren, SKO geloof ik, SKD, hoe heet dat? Over onderwijs. Dat voorbeeld van waar ze gewoon een team hadden, mensen met een kind, dat ze gewoon kijken: wat werkt het snelste? Als dat vanuit het passend onderwijs, geldpot, als dat binnen een maand kon en bij de Jeugdhulp moeten ze twee maanden wachten en dan werd het uit het potje Passend onderwijs gehaald. Dat spreekt me dan meer aan dan dat we dat gewoon heel erg op knippen en volgens mij op het moment dat we dat domein overschrijdend aan kunnen pakken en naar die gezinshulp gaan, dan denk ik ook haar stage dan ook ergens wel iets moet gaan besparen. Maar dat is één van de aannames die ik niet hard kan maken natuurlijk.

De voorzitter: Wederom de laatste woordvoerder op deze stelling, mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Voorzitter, ik zou zelfs bepleiten – en ik heb dat ook wel eens eerder hier gedaan – om één indicatiesteller aan te stellen, die zowel jeugdhulp als de Wmo, omdat er nog steeds wetgeving op is hoe je dat dan allemaal moet vaststellen. Maar dan zou een indicatiesteller die gewoon op dat moment kijkt naar wat er nodig is, die zowel uit de Wmo als uit de Jeugdwet kan indiceren zou ook nog geld besparen. Want hoe het nu gaat is dat er op alle wetgeving die wij uitvoeren apparaten mensen zitten die ook apart de noodzaak van stellen en dat is ook een deel van het geld wat gewoon tussen onze vingers weg gaat wat eigenlijk gewoon aan hulp had kunnen opgaan.

De voorzitter: Tijd voor stelling drie. Is iedereen weer online? Ik nog niet. You're '...', zegt hij. Nou, ik wil het graag geloven. Maar wij zijn wel lekker bezig, we hebben gewoon weer vier-zes. Zijn de stellingen wel goed overigens? Dat we continu een beetje van beide wat hebben. 'Voor jeugdhulp is altijd een verwijzing of beschikking nodig'. Is er iemand die nog niet zoveel gezegd heeft die zegt: nu ga ik als eerste?

De heer Kwaak: Ja graag, voorzitter.

De voorzitter: De heer Kwaak.

De heer Kwaak: Ik ben het er zeker mee eens, want als dit vier keer één zou zijn dan zou iedereen zomaar naar een Jeugdhulp kunnen gaan en zo van alles kunnen vragen, dus er moet altijd een doorverwijzing zijn van een huisarts minimaal.

De voorzitter: Ik kan het toch niet laten om zelf ook wat te zeggen. Ik ben heel blij met het coalitieakkoord. Waarom ben ik daar blij mee? Daar staat in dat bepaalde voorzieningen beschikking vrij zullen worden gemaakt. Waarom? Omdat je daarmee een heel administratief circus uitspaart. Het moet niet te duur worden, staat is ook bij dat we het moeten monitoren en als het te duur wordt er weer mee moet stoppen, maar ik ben daar wel blij mee. Want daar hoeft je al die administratie niet te doen op hele simpele dingen. Nog iemand? De heer Boersma, wilt u ook wat zeggen?

De heer Boersma: Jazeker. Daar ben ik helemaal mee eens natuurlijk, zeker met het coalitieakkoord op dit punt. We hebben het hier ook wel eens gehad – naast een paar algemene voorzieningen die je beschikkingsvrij doet – waar we het ook over gehad hebben dat als je dan wel een beschikking doet dat die beschikking er dan ook moet komen en dat die moet kloppen en dat de mensen moeten weten waar ze aan toe zijn. Dat is altijd de keerzijde, dus wat er dan wel nog met een beschikking nodig is dan moet die beschikking ook wel komen, want dat staat volgens mij ook in de wet, dit met precies kunnen zien hoe dat eruitziet, want ze krijgen en wat hun rechten zijn en plichten.

De voorzitter: De heer Van der Net.

De heer Van der Net: Ik ben het helemaal eens met u, voorzitter. Eigenlijk is het simpel: ik vind wel dat je uit moet gaan van het principe dat er een verwijzing of een beschikking nodig moet zijn, maar dat je een bepaald aantal gevallen hebt waarvan je dan zegt: daar, als dat inderdaad het geval is, dan hoeft dat niet. Blijkt dat dat inderdaad ook werkt, eventueel kostenbesparend, prima.

De voorzitter: Mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Voorzitter, ik heb toch opjagen drukt, omdat het namelijk volgens de Jeugdwet namelijk wel zo is dat er altijd een verwijzing of beschikking nodig is, dus als je naar de wet kijkt is die altijd nodig. Ook omdat cliënten bezwaar kunnen maken tegen hetgeen wat ze wel dan niet krijgen, maar ook ik vind – en dat heb ik hier natuurlijk ook al heel vaak herhaald – dat we eigenlijk zo beschikkingsvrij mogelijk zouden moeten kunnen werken en daarmee ook het vertrouwen aan de professioneel geven om de noodzaak ook van voorliggende voorzieningen, de verwijzing naar voorliggende voorzieningen te bepalen. Dan is wel nodig, want dat zie je nu natuurlijk onvoldoende gebeuren, dat de professionals ook op de hoogte zijn van datgene wat beschikking is, want dat is over het algemeen niet zo. Dus daar heb je weer extra kennis voor nodig.

De voorzitter: De heer Burakçin.

De heer Burakçin: Dit is denk ik in het verlengde van volgens mij die eerste stelling, of preventie valt onder Jeugdhulpverlening, ja of nee. Dus als je dat zegt dat dat dat is dan kan je hier nooit zeggen dat er overall een beschikking voor nodig is, dus ik ben het hier niet mee eens. Niet altijd.

De voorzitter: Ik zou even een vraag willen stellen aan de wethouder of aan de ambtelijke ondersteuning. Als we inderdaad hebben opgeschreven: we willen zoveel ... Stel dat de raad zegt: wij willen beschikkingsvrij gaan werken. Dan mag dat dus niet. Hoe ver zijn die grenzen oprekbaar?

De heer Van der Linden: Stelt u de vraag: helemaal beschikkingsvrij?

De voorzitter: Even in het extreme, stel dat wij zeggen: alles wordt beschikkingsvrij. Dat kan dus niet. Maar wat kan er dan wel?

De heer Van der Linden: In feite wat bijvoorbeeld een jeugdteam – in ons geval een sociaal wijkteam – doet heeft natuurlijk ook voor een deel is het regelen van een doorverwijzing en bij een doorverwijzing is het altijd een beschikking, maar voor een ander deel is het soms ook zelf iets doen, of overbruggingszorg of lichte ondersteuning. Dat is in feite beschikkingsvrije zorg. Dan kun je aanlopen tegen de vraag die mevrouw Nijhof stelt: en als je dan bezwaar hebt? Dat kan in de praktijk voorkomen, dus een beroep maken kan alleen als je een titel hebt, dus een beschikking. Dus ik denk niet dat je het overal voor kunnen doen, maar ik denk dat heel veel Jeugdhulp ook bestaat uit aandacht geven, ondersteuning geven, niet alleen voor het gezin, maar ook voor de opvoeder enzovoorts. Dat kun je denk ik bij een voorkeur heel goed beschikkingsvrij doen.

De voorzitter: De heer Van Verk.

De heer Van Verk: De wethouder geeft een antwoord van de huidige praktijk. Dat is leuk, maar ik had eigenlijk wel gehoopt dat hij zal antwoorden op de droom die mevrouw Van der Ham schetst: stel nou eens dat het helemaal beschikkingsvrij zou zijn, wat dan? Misschien komt dat dadelijk nog. Voor wat betreft helemaal beschikkingsvrij: wat mij betreft zou dat misschien de ideale zijn. Alleen moeten we dan wel heel goed regelen hoe de rechtspositie en de rechtsbescherming van de mensen die de hulp ontvangen plaatsvindt.

De voorzitter: Of niet ontvangen, hè? Want daar gaat natuurlijk het meeste verkeerd.

De heer Van Verk: Of niet ontvangen, hè? Want daar gaat natuurlijk het meeste verkeerd. Dat is natuurlijk in het verleden verkeerd gegaan, ik weet niet hoe dat nu is, ik hoor er niet zoveel meer over. Maar als mensen geen hulp krijgen dan zouden ze een negatieve beschikking moeten krijgen, namelijk: u krijgt geen hulp. Waartegen ze bezwaar en beroep kunnen maken. Dus er zit een spanning tussen rechtsbescherming en beschikkingsvrij. Als je die spanning kan opheffen op de een of andere manier dan zou beschikkingsvrij werken misschien wel de ideale wereld zijn.

De voorzitter: We gaan naar de laatste stelling voor dit moment, dus we mogen weer allemaal online worden.

De heer ...: '...'.

De voorzitter: Ja, maar we gaan wel, het duurt te lang, we praten te lang. Ik kan me bijna live voorstellen overigens dat we straks over die andere twee onderwerpen dan ook weer een uur per stuk gaan praten. Volgens mij kunnen we dat veel sneller. Ligt aan de heer Van Verk.

De heer ...: '...'.

De voorzitter: Ja, dat ben ik. Ik kan hier toch geen zinnig antwoord op geven? Geen idee. Het zal vast niet voor niks zijn. Wie wil er reageren? De heer Burakçin.

De heer Burakçin: Dit is aan de ene kant een lastige en aan de andere kant, als je de taskforce Jeugd, tenminste wat daaruit is gekomen leest dan staat er letterlijk in dat er bij ons in ieder geval in Dordrecht of de regio geen over-initiëring plaatsvindt, bij ons in Dordrecht volgens mij. Dus wat is dan te veel Jeugdhulp? Dus dan kan ik me alleen maar daaraan committeren en dan zeg ik ja, nee.

De voorzitter: Ja, nee. Zegt u ja of zegt u nee?

Mevrouw Nijhof: Voorzitter?

De voorzitter: De heer Burakçin. De heer Boersma. Ik keek naar Burakçin en ik wilde naar mevrouw Nijhof gaan kijken en toen werd de heer Boersma ineens Burakçin. Maar het wordt is aan de heer Boersma.

De heer Boersma: Hoe langer je samen bent, hoe meer op elkaar gaat lijken, zeggen ze. Ik vind het een beetje een vals dilemma, deze stelling. Ik zal uitleggen waarom: er wordt een tegenstelling geschetst die er eigenlijk niet is, want ouders en netwerken moeten zelf meedoen. Ik bedoel, één zit daar het woord 'moeten' in, dat impliceert dat ze dat nu onvoldoende doen, dan weten we nu. Twee is dat we de uitgangspunten hebben dat we proberen ouders en netwerken zo veel mogelijk in positie te brengen en te ondersteunen zodat zij dan kunnen doen. Ik heb wel eens de neiging dat in de praktijk de eerste stap gewoon is, heel sec: kan je het zelf doen of niet, punt. Terwijl volgens mij de stap moet zijn: wat heeft een jongere nodig aan Jeugdhulp? Wat kan het netwerk, wat kunnen ouders zelf doen en wat blijft er over? Of wat is er bijvoorbeeld nodig om te zorgen dat het netwerk op zo'n manier even ondersteund wordt dat ze het wel zelf kunnen doen? Of er te veel jeugdhulp wordt verleend dan zitten we ook al jaren met elkaar over te bakkeleien of dat nou teveel is of dat dat te duur is of dat het minder zou moeten. Maar ik denk: je moet die Jeugdhulp vooral ook gebruiken om te zorgen dat die ouders en netwerken in positie komen, dat ze dat kunnen doen of weer kunnen doen of dat je ze aanspreekt als ze het niet doen.

De voorzitter: Mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Ik heb ja geantwoord. Ik vind dat er veel te veel laten we zeggen tot Jeugdhulp en tot specialistische hulp gemaakt is. Er zijn allerlei zorgaanbieders die steeds meer producten bedenken om die maar te kunnen toepassen, terwijl je echte vraag moeten stellen of dat nodig is. Dan wil ik ook nog even aanhaken op wat mijnheer Burakçin zei, dat er volgens de taskforce niet over-geïnitieerd zou worden, maar wat u over-initiëren noemt is wat anders als ik daarmee bijvoorbeeld bedoel, want ik denk dat er veel teveel specialistische hulp en behandeling wordt ingezet – EMDR en dat soort zaken allemaal meer – op problemen die wellicht helemaal niet op die manier begeleid hoeven te worden en zo duur hoeven te zijn. Dus ik denk echt dat er teveel Jeugdhulp wordt verleend en ik vind het ook onderschat dat ouders en netwerken vaak veel meer kunnen, maar daar vaak ook in belemmerd worden, want soms is het nodig dat ouders betaald worden voor de hulp die zij aan hun kinderen bieden als die boven gebruikelijk is. Wij hebben het daar al heel vaak over gehad, dat is ook een veel goedkopere vorm van hulp, bij sommige problematiek werkt dat echt stukken beter als een professional in

huis. Het is ook nog goedkoper, maar in deze regio hebben wij volgens mij nog steeds de richting gegeven aan een vermindering van het aantal PGB's en het belemmeren van het netwerk in de uitvoering van betaalde hulp aan hun kinderen.

De voorzitter: Ik heb wel een vraag naar aanleiding van wat u stelt, want u zegt eigenlijk dat er veel te veel zware of specialistische zorg wordt verleend door instanties. Wie of wat is de aangesproken persoon om daarop toe te zien? Want ik heb die informatie niet. Dus hoe kunnen we daar dan bij komen?

Mevrouw Nijhof: Erop toe te zien?

De voorzitter: Hoe komen we er achter of dat dat het geval is en als dat het geval is, wat moeten wij er dan aan doen of wat kunnen wij dan doen?

Mevrouw Nijhof: Degene die de Jeugdhulp indiceert dat zijn de mensen in de toegang, dat zijn degenen die bepalen wat voor soort hulp een kind moet krijgen. Als er besloten wordt bijvoorbeeld dat er een speciale vorm van specialistische hulp geboden moet worden is er te weinig evaluatie en te weinig toezicht op het verloop van die hulp. Wat je ziet is dat er klakkeloos indicaties worden afgegeven, soms voor langere tijd, waar men uiteindelijk helemaal niet tot resultaten komt wat men eigenlijk beoogt. Een indicatie wordt gewoon afgesloten omdat die niet meer geldig is bijvoorbeeld, maar er wordt onvoldoende bekeken of het de passende vorm van hulp is en u weet zelf, ik zit in de praktijk, ik weet met zeer grote zekerheid dat vele vormen van specialistische hulp op een veel laagdrempeliger manier en efficiëntere manier ingezet kunnen worden. Daar verspillen wij echt ongelooflijk veel geld aan.

De voorzitter: Mevrouw Van Benschop.

Mevrouw Van Benschop: Eigenlijk om de vraag bijna nog een keer te stellen die onze voorzitter net stelde. Ik begrijp dat u dat in de praktijk ziet, maar ik ben inderdaad wel benieuwd bij dat kunnen zien. Hoe kunnen wij nou daar grip op krijgen om te zien dat dat inderdaad gebeurt en wat kun je dan doen om ervoor te zorgen dat dat minder gebeurt of niet gebeurt? Want ik heb die praktijk dus niet.

Mevrouw Nijhof: Voorzitter?

De voorzitter: '...'.

Mevrouw Nijhof: Nou ja, waar je – en daar hebben we ook al jaren de discussie eigenlijk – waar eigenlijk alles op vastzit is de toegang. Dus dat betekent degene die bepalen uiteindelijk waar een kind zijn hulp krijgt en dat moeten deskundige zijn, dan moeten professionals zijn die gewoon een flink verstand hebben van ontwikkeling van kinderen en die goed kunnen kijken wat er nodig is voor een kind of een gezin, welke hulp daarvoor nodig is. Als je dat door te weinig deskundige mensen laat doen laat je uiteindelijk door de zorgaanbieders bepalen dat die aangewezen worden om een bepaalde vorm van Jeugdhulp te verlenen die misschien wel passend is en dat ...

De heer ...: Voorzitter?

Mevrouw Nijhof: ... Is een discussie die we al heel vaak gevoerd hebben hier.

De heer ...: Voorzitter?

Mevrouw Nijhof: Momentje, hoor.

De voorzitter: Ja?

De heer ...: Ik probeer altijd heel goed te luisteren naar mevrouw Nijhof, maar wat u eigenlijk bedoeld met teveel, maar eigenlijk gaat het erom dat constant – en dat ben ik met u eens – dat inderdaad de indicatiestijl inderdaad, dat is belangrijk. Maar dan is de vraag inderdaad ook wel weer '...'. Maar hoe kan ik dat nou vaststellen? Hoe kan ik dan naar regelen? Hoe kan ik daar een mening over hebben?

De voorzitter: In de commissie hebben we het hier wel vaker over gehad. Ik ben ook een leek op het gebied van Jeugdhulp, laat ik dat voorop stellen. Wat ik me meen te herinneren is dat we heel vaak spreken over het verzwaren van de toegang, het vergroten van deskundigheid en dat er zelfs een pilot is geweest om daar ergens in een van de wijkteams in ieder geval een vrij zwaar team op te tuigen, maar ik zou wel wat concreter willen zijn inderdaad. Als dat zo is: wat levert die pilot dan op en moeten we daar dan mee verder of wat moeten we hieraan doen? Dus ik ga eigenlijk even stiekem die kant uitkijken en vragen aan de wethouder en/of ambtelijke ondersteuning: hoe staat dat er nu voor en zetten we dan op het juiste in of is het helemaal geen issue?

De heer Van der Linden: Er worden een paar dingen aangeraakt hier. Allereerst is er een dilemma en dat geeft niet, want het is vaak het leukst, maar een half uurtje terug zei u: wij zijn niet van de inhoud, willen we ook niet zijn, dat is voor de professionals. Door deze vraag te stellen ga je eigenlijk wel een beetje op de stoel van een professional zitten en dat is gewoon iets wat gebeurt en dat snap ik ook wel. Eigenlijk, als het even heel flauw zeg, ik wil ook niet op de stoel gaan zitten. Als een professional zegt 'jij boft, mijnheer de wethouder, ik heb hier een kind en dat heeft een half miljoen nodig een jaar gaat het fijn betalen', dan heb ik gewoon te betalen. Want de professional heeft gelijk. Als ik merk dat een iets kleiner probleem zo prijzig wordt daar heb ik u wel een vraag te stellen: hoe komt het dat wij die prijzen betalen, terwijl elders hebben wij hebben andere manieren waarop met deze vraag wordt omgegaan? Dus dat gesprek voer je natuurlijk voortdurend, maar het blijft altijd feit: een indicatie door een professional, die is maatgevend, niet wat een toevallige wethouder of een raad of noem maar op ervan vindt. Ik zet hem iets te zwart-wit, want zo is het natuurlijk niet helemaal. Ik geef één voorbeeldje: ik ben ooit een keer gebeld over een heel ingewikkelde zaak. Een rechter, een plaatsing, kan het ergens anders, enzovoorts, enzovoorts, heel complex. Dat is gelukt en dat is heel fijn. Het heeft ook geld bespaard, maar de mensen van het wijkteams zijn er wel honderden uren mee bezig geweest. Honderden, met één zaak. Fijn dat het kan, zo'n beschaafd land zijn wij, dan kan. Ik heb u wel gezegd: ik zou bij zo'n zaak wel eerder geïnformeerd willen zijn, want dit is hartstikke ingewikkeld. Eigenlijk zijn er geen plekken voor Nederland enzovoorts, maar dan kunnen we eerder

een beetje meedenken. Zonder op de stoel te gaan zitten zou ik dit wel even iets eerder hebben willen weten. Dat was wat anders. Dan is het eerste deel, een dilemma. Het tweede, ik denk dat wat een deel van u zegt klopt. De indicatiestelling, die is heel wezenlijk en die zou soms wel zwaarder mogen, want die is heel bepalend voor wat er daarna gaat gebeuren en of het inderdaad na een jaartje klaar is of dat je nog 10 jaar vastzit aan een traject. Ik denk dat wij onze indicatiestelling, dus dat zijn in de meeste gevallen de sociale wijkteams, goed georganiseerd hebben en dat die ook van ons de professionele vrijheid ervaren om te doen wat ze moeten doen. Natuurlijk kan je best eens een keer zeggen: hey, er moet dit, we hadden gedacht dat. Dat kan allemaal, maar ik denk dat we die rollen vrij goed gescheiden houden. Eén van de pijlers was: we merken dat aan de voorkant het best vol loopt, die wijkteams hebben natuurlijk ook een wachtrij en soms een wachtlijst en dat wil je eigenlijk zo kort mogelijk houden. Ons pilot heeft er onder andere toe geleid dat wij het eigen geld hebben geïnvesteerd in de triage bij die wijkteams en daardoor hebben kunnen versnellen. Soms kun je daardoor duurdere zorg afvangen, soms ben je zo en zo sneller geholpen, dat is altijd fijn. Dus daar hebben we vorig jaar een keer het gesprek over gehad – ook in deze commissie – en geconcludeerd: dat heeft goed gewerkt. Dat is dus ook die lokale investering '...' met zijn allen regionaal betalen is waard geweest. Een derde invalshoek, want het gebeurt ook dat trajecten heel lang duren en dat is wel een algemeen probleem in de Jeugdzorg. U kent ook wel die kretten van professoren die zeggen: negen van de tien dossiers, negen van de tien gevallen waar je Jeugdzorginzet heeft helemaal geen zin, punt. Dat is me iets te makkelijk, maar het is echt wel zo dat dit natuurlijk heel moeilijk is vaak om '...' deze inzet heeft hiertoe geleid. De vraag stellen: kan iets wat de jaar geduurd heeft ook niet eens worden afgebouwd en als het niet klaar is op een andere manier worden voortgezet, die goedkoper is, minder op herstel maar meer op voortzetting op een bepaald niveau? Dat vind ik een hele goede vraag. Dat gesprek wordt ook gevoerd, dat mag best misschien nog wat meer prioriteit zijn.

Mevrouw Nijhof: Ik had zelfs de indruk dat die pilot niet alleen ging over wachtlijsten, maar ook wel degelijk over het zorgen dat het ook beter geïndiceerd werd, dus minder onnodige zorg werd voorgeschreven.

De heer Van der Linden: Ik denk dat we dezelfde pilot bedoelen, maar het ging over de pilot eigenlijk, want als effect had je minder wachtlijsten, omdat er meer handen in het jeugdteam zaten, dus het sociaal wijkteam, maar de inzet was wel gericht op betere triageren. Ziek denk dat we het over dezelfde pilot hebben.

De voorzitter: Ik zag tijdens de diverse invalshoeken mensen naar hun microfoon grijpen. Nu kijk ik in ieder geval naar de heer Van Verk, maar als er nog meer zijn: even een seintje geven. Want dan maken we een rondje. De heer Van Verk.

De heer Van Verk: Even naar aanleiding van wat de wethouder net verteld krijg ik de indruk dat de pilot pas geslaagd is gestopt en dus niet meer wordt uitgevoerd. Dat zou zonde zijn, want juist als het goed gewerkt heeft moet je daar continuïteit aangeven, zou ik zo denken. Maar misschien dat u mij gerust kan stellen op dat punt. Want ik denk dat daar inderdaad de sleutel van het hele verhaal ligt: de triagering bij de toegang van de Jeugdhulp beter, moet effectiever, moet objectiever wellicht en er moet controle zijn

op hetgeen wat je met elkaar afspreekt dat er gedaan moet worden. Ik ben niet vergeten dat ik een collega-wethouder van de heer Van der Linden ooit eens heb horen vertellen dat als een kind eenmaal in de specialistische Jeugdzorg is verdwenen dat het wel lijkt of ze in een zwart gat wordt gezogen, want ze verdwijnt en indicatie op indicatie volgt en dan krijg je dus gevallen zoals we net hoorden, die 10 jaar doorlopen, verschrikkelijk veel geld kosten, waarbij het de vraag is of het überhaupt enig effect heeft. En nog een laatste ...

De voorzitter: Ook nog een nieuwe invalshoek?

De heer Van Verk: Ja, dat is nog een nieuwe invalshoek. De coronacrisis heeft geleerd dat daar waar zware zorg werd ingezet niet mogelijk was, niet meer ingezet kan worden door de coronacrisis en tot op heden lijkt het – en ik ben heel voorzichtig in mijn woordkeuze – tot op heden lijkt het alsof dat niet tot enorme grote problemen heeft geleid. Ik zou daaraan – dat heb ik al eens eerder gevraagd – daar zou toch eens een goede evaluatie op moet plaatsvinden, want klaarblijkelijk lijkt dat te veronderstellen dat onze zorg toch misschien wel eens wat te zwaar wordt ingezet.

De voorzitter: De heer Van der Net.

De heer Van der Net: Ik wilde wat anders zeggen, maar hier sla ik wel gelijk op aan natuurlijk. Want dan denk ik: dit is eigenlijk gewoon een pilot geweest die niet had gewild, maar die er wel is. Dus dan moet je ook van ellende iets moois zien te maken. Kijk nou eens echt wat daar aan de hand van is en kijk of dat het inderdaad geen grote effecten heeft als je al die zware zorg even stopt zijn voor een toch redelijke tijd. Als laatste wil ik nog even zeggen ook richting de wethouder: daar zit ook mijn frustratie wel op dit hele Jeugdhulp '...' natuurlijk: als de professional het zegt dan moeten we gewoon betalen. Zo gaat het wel vaak en dat vind ik toch wel moeilijk, politiek gezien, dat ik daar eigenlijk niks mee kan.

De voorzitter: De heer Burakçin wilde net nog wat toevoegen.

De heer Burakçin: Ja, in aanvulling op wat de heer Van Verk net zei: we hebben het heel erg over de toegang en met name gaan we het dan hebben over de indicatiestelling van Stichting Jeugdteams. Maar als we het hebben over die zware zorg wat verlengd wordt, volgens mij is de grootste problematiek de indicering, tenminste, want de huisartsen en de GI's afgeven. Daar hebben wij volgens mij totaal geen grip op. Hoe gaan we daarmee om? Dat is volgens mij het grootste probleem. We kunnen inderdaad wel bij de Stichting Jeugdteams daar enige ideeën over geven of wat dan ook, maar bij die anderen hebben wij denk ik geen grip op.

De voorzitter: Ik meen me te herinneren dat de taskforce over dit onderwerp een uitspraak heeft gedaan, dat er geen aanleiding was om te denken dat daar overgeïndiceerd werd vanuit de huisartsen of de GI's. Dat stond toen expliciet op die sheet van de taskforce Jeugd.

De heer Burakçin: Dat klopt, alleen het gaat niet om de over-indicering, maar het gaat er wel om dat bijvoorbeeld de meest zware zorg of wat dan ook door dat soort instanties wordt gedaan en waar we dus geen grip op hebben.

Mevrouw Nijhof: Voorzitter?

De voorzitter: Mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Ik kan me herinneren dat we hier zelfs in 2013 en 2014 al gesproken hebben over de huisartsen waar we zo ontzettend bang van waren dat die ons in de Jeugdhulp tot grote budgettaire hoogten zouden brengen. Nu lijkt dat deels gebeurd te zijn, maar wat we natuurlijk ook al bediscussieerd hebben is dat wel degelijk invloed uit te oefenen valt op de huisarts. Als je daar namelijk mee samenwerkt, hè? We hebben nu de POH's natuurlijk – ik kijk even naar wethouder – die ingezet zijn na een aantal jaren om een soort van brug te zijn tussen huisarts en Jeugdteam als het gaat over de afgifte van een indicatie en de GI's, dat zijn geen wettelijke verwijzers, GI's. Het is zelfs zo dat op het moment dat iemand in de gedwongen zorg terechtkomt dan is dat ook te wijten aan het Jeugdteam want uiteindelijk opschaalt en ervoor zorgt dat er uiteindelijk een OTS komt. Dus je moet dan wel heel goed zien en je kunt daar niet zomaar daar klakkeloos van zeggen dat zij degenen zijn die heel veel geld opmaken. Het is ook zo dat de GI's bijvoorbeeld het aantal OTS'en en het aantal jeugdreclasseringsmaatregelen is al jaren niet gestegen, dat ze altijd stabiel gebleven. Dus dat is een deeltje wat in de hele discussie van dat zij over zouden indicering is gewoon niet waar.

De voorzitter: Ter afsluiting kijk ik nog even naar wethouder, de heer Van Verk vroeg net naar die pilot, toen zag ik u al nee schudden. Wilt u daarover nog iets zeggen? Dan gaan we daarna verder met de agenda.

De heer Van der Linden: We zijn inderdaad ik denk tweeënhalf jaar geleden met die pilot begonnen in een van de jeugdteams en omdat dat heel goed werkte – zowel qua wachtlijsten hier als qua kwaliteit van de triage – hebben we dat op meer plekken gedaan. Natuurlijk op het moment dat je nu in '...' .

De heer Oosterhof: Stichting Jeugdteams noemt dat de integrale klantroute en daar hebben ze dankbaar gebruik gemaakt van de resultaten van onze pilot. En die werkwijze voerde ze nu uit in heel Zuid-Holland-Zuid.

De heer Van der Linden: Het heeft dus geen pilot meer.

De voorzitter: Het is geïmplementeerd, zoals dat zo mooi heet. Zijn wij klaar voor agendapunt vijf? De heer Boersma is er niet klaar voor, of?

De heer Boersma: Nee, ik ben er wel klaar voor, maar vanmiddag was ik een berichtje op LinkedIn van onze bekende Tim Robbe, een advocaat die heel veel doet op het gebied van sociaal domein. Dat heb ik opgeschreven, want volgens mij hebben wij precies gedaan waarom hij vroeg. Want hij beschrijft het sociaal domein dat heel veel beelden gedeeld worden en aannames en geloven en dat we het allemaal niet zeker

weten en dan zegt hij: "Intussen staat het gezin dat centraal staat wat beteuterd langs de kant als de karavaan van adviseurs, beleidsmedewerkers, besturen en politie alweer druk discussiëren het is doorgelopen naar de volgende trend in het oplossingscircuit. Laten we even een stapje terug doen." Volgens mij hebben wij gaan vanavond even een stapje terug gedaan, ik denk dat het wat dat betreft een hele goede move geweest is die we af en toe wat mij betreft best wel eens kunnen herhalen.

De voorzitter: Is het een inhoudelijke mededeling? Want ik wilde net gaan schorsen voor vier minuten.

De heer Van der Linden: Eén van de dingen die ik mooi vond aan dit gesprek om te zien, want ik kon daar ver wil hij weinig op ingrijpen.

De heer ...: Jammer, hè?

De heer Van der Linden: Ja, is verschrikkelijk, ja. Dat is mooi, ja. Wat ik interessant vind is jullie aan de ene kant zeggen: de professional moet het doen. Dat is ook hoe we het willen zien, maar aan de andere kant natuurlijk wel de behoefte hebben om te zeggen: is het nou fijn als iemand zijn leven lang in die Jeugdhulp zit? Nee, dat is niet fijn. Als het nodig is is het wel fijn, maar in principe hoeft het niet nodig te zijn. Dus kunnen best een keer het gesprek over over-indiceren, als hij maar verlengen met indiceren, misschien moeten we dan nog eens voeren en wat concreter maken. Ik merk ook wel eens – en het is nu minder dan een paar jaar geleden – dat er een beetje aan de veilige kant geïndiceerd wordt, mede omdat raden natuurlijk vaak ook iets vinden. Dat is helemaal niet gek, dan ga je als professional denken: weet je wat, dan doen we het wel zo, dan is dat eventjes geregeld. Dus ik denk dat het goed is om dit onderwerp even vast te houden en daar nog eens een keer op door te gaan. Waarbij ik wel ook wil vasthouden, net als u, aan de professionele autonomie, want dat is wel de basis van het hele stelsel. Maar dat helpt als je wel goed de kaders aangeeft.

Mevrouw Nijhof: Voorzitter?

De heer Van Verk: Voorzitter?

De voorzitter: Ho, ho, ho. Ik begrijp, eigenlijk had ik de heer Van der Linden al geen beurt meer willen geven, maar we gaan echt even schorsen, want we gaan het straks over het governance en het inkoopkader hebben, dus wellicht kunnen we ons kruit daar nog op verschieten. Het is 11 over. Over een minuut of 5 gaan we verder, dus zeg maar 21:16 uur. Oh, de heer Van Verk heeft een langere toiletpauze nodig. Het wordt 21:20 uur en dan gaan we verder, inclusief de heer Van Verk.

Schorsing

De voorzitter: We gaan verder met de commissievergadering Sociaal.

5. Governance onderzoek jeugdhulp Zuid-Holland Zuid (2615951)

De voorzitter: We zijn bij agendapunt 5, governance onderzoek jeugdhulp Zuid-Holland Zuid. Momenteel wordt de governance van de Jeugdhulp in Zuid-Holland Zuid onderzocht. De hoofdlijnen van de conclusies en aanbevelingen van de nog af te ronden rapportage – die er dus niet is – zijn in de bijlage opgenomen. De commissie mag nu alvast reageren op de hoofdlijnen en daarbij is eigenlijk de vraag aan jullie: welke aandachtspunten zou je als commissielid de portefeuillehouder willen meegeven richting het AB van de DG&J op 24 september aanstaande met betrekking tot die regionale governance? Aangezien we net een uur lang gediscussieerd hebben over jeugdhulp en we al lekker in het onderwerp zitten dacht ik om gewoon een rondje te doen en u te vragen of u aandachtspunten zou willen meegeven en de andere commissieleden kunnen dan uiteraard op de door u aangedragen punten reageren. Ik ga beginnen aan mijn linkerkant bij de heer Van Verk namens de PvdA. Heeft u aandachtspunten die u wilt meegeven op het gebied van governance?

De heer Van Verk: Uiteraard, voorzitter. Het belangrijkste aandachtspunt – en ik zit even te zoeken – is eigenlijk de aanhef gelijk onder het kopje 'Governance Jeugdhulp'. Daarin staat schuingedrukt een citaat van het ministerie van financiën over hoe het een en ander zou geregeld moeten worden. Ik zou graag willen zien dat de governance van Jeugdhulp in de komende jaren op deze wijze geregeld zou gaan worden. Dan wil ik nadruk leggen op de open wijze van communiceren en verantwoording in overleggen en – dan staan mij dingen in de weg – afleggen ten behoeve van belanghebbenden. Teveel en te vaak is het AB van de dienst Gezondheid en Jeugd van de gemeenschappelijke regeling en soort black box waarin allerlei besluiten worden genomen die niet in een open wijze worden gecommuniceerd. We horen ze of achteraf als daar wat gebeurd is of we horen ze soms helemaal niet en ik zou toch wel willen pleiten dat de governance voor de komende jaren in ieder geval die structuur krijgt waar in de raden daadwerkelijk ook aan zit te komen in de beleidsontwikkeling rond om de jeugd. Voor dit moment is dan denk ik het belangrijkste. Wat mij verbaast is de toch dikke vinger die de SOJ in de Stichting Jeugdteams hebben bij de beleidsbepaling overall bij de uitgangspunten. Dat staat onder 'Overall'. Zij zijn belanghebbend en volgens mij moeten zij vooral doen wat er bepaald wordt door de bestuurders en door de eigenaren, waarbij ik vaststel dat de solidariteit is opgeheven en dat betekent dus dat we lokaal veel meer verantwoordelijkheid krijgen. Als ik dan lees dat het dan weer moeilijk is, omdat niet iedereen dat zou kunnen waarmaken, dat is dan eenmaal het gevolg van het besluit wat je zelf genomen hebt, dus betekent het wat mij betreft dat de SOJ zich voorlopig de komende jaren met inkoop gaat bezighouden en met geldverstrekking, administratieve handelingen en voor de rest niet de beleidsbepaling doet.

De voorzitter: Mevrouw Striebeck.

Mevrouw Striebeck: Ik sluit me nu even daarbij aan.

De voorzitter: De heer Boersma, heeft u aandachtspunten of moet ik dan naar de heer Bosman kijken?

De heer Boersma: Ik heb afgesproken met de heer Bosman dat het nu zijn beurt is.

De voorzitter: De heer Bosman zit wat later in de cirkel, dus die komt even goed weg. Namens de VVD mag ik het woord geven aan de heer Van der Net. Heeft u aandachtspunten op het gebied van governance?

De heer Van der Net: Ik vind het altijd, de politiek, als we het hebben over governance vind ik eigenlijk zo rare discussie. Daar gaat het mij helemaal niet om, daar zijn mensen capabel genoeg voor om dat goed te kunnen inrichten en daar gaat het eigenlijk om. Ik wil gewoon inderdaad dat het dusdanig is ingericht dat de taken gewoon duidelijk zijn, de bevoegdheden duidelijk zijn en dat de rapportages gewoon ook goed zijn, zodat wij precies weten wat er gebeurt. Eigenlijk is dat het, voorzitter.

De heer Burakçin: Ik denk dat ik mekaar aansluiten bij de vorige sprekers. Verder – de heer Van der Net die zei het al – dat we dus lokaal veel meer verantwoordelijkheid gaan nemen. Dat betekent dus ook dat de Jeugdteammedewerkers daar denk ik veel meer aanzet zullen zijn, dus ik wil ook – eigenlijk, we hebben het er net over gehad – wat dan Jeugdhulp is. Dus ik wil ook die verantwoordelijkheid ook meer opleggen, ook bij hun. Dat hun inderdaad gaan bepalen of wat dan ook, hoe zij daarmee omgaan. Dat is wel een belangrijke.

De voorzitter: Mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Ik wil me aansluiten bij de heer Van Verk en de heer Van der Net. Eigenlijk, want ik al jaren hier aan tafel iedere keer zeg is: wij zijn de eigenaren volgens mij en wat er de afgelopen jaren gebeurd is is dat er veel te veel beleid wordt gemaakt op een plek waar dat niet thuishoort. De SOJ hoort een inkooporganisatie te zijn en die hoort de Jeugdteams in die zin te faciliteren en hun monitor om te kijken wat voor zorg er ingekocht moet worden. De Jeugdteams horen niet verstrengeld zijn in de SOJ en wat we ook wel met argusogen bekijken is dat natuurlijk nu, vanaf 1 januari, de medewerkers van de Stichting Jeugdteams ook op zullen gaan een Stichting De Basis hier in Dordrecht. Ik ben heel benieuwd hoe dat verloopt en ik ga er ook vanuit dat de verstrengeling die er met die Stichting Jeugdteams is vanuit de SOJ, dat die mettertijd echt stopt.

De voorzitter: De heer Bosman.

De heer Bosman: Voorzitter, bedankt. Ik kan me grotendeels aansluiten bij de heer Van Verk, de heer Van der Net en de heer Burakçin en eigenlijk nog een opmerking, de hebben we het eigenlijk net ook al over gehad, over het domein Overstijgend Werken en ik ben wel benieuwd hoe we dat kunnen realiseren.

De voorzitter: Waarvoor dank. Ik vind dat we dat als commissieleden ontzettend efficiënt hebben gedaan, mag ik wel zeggen. De vraag is aan de wethouder of hij eventueel heel efficiënt nog vragen aan ons wil stellen die wij moeten beantwoorden ter voorbereiding op dat AB van 24 september.

De heer Van der Linden: Ik heb wel twee verhelderingsvragen. Ik herken wat u zegt en dat is ook allemaal heel consistent met hoe we denk ik hier al een paar jaar inzitten. Er

zijn twee dingen waar ik zelf ook nog niet helemaal uit ben, maar die ik hier heel makkelijk ook hoor noemen en waarvan ik denk: hoe moeten we ons dat voorstellen? Als ik de heer Van Verk goed citeer dan zegt hij eigenlijk: beleids'...' naar lokaal. Dat is mooi. Als we de afgelopen jaren op inhoud werken, zeker in '14/ '15, is er heel veel uitwerking van beleid – want beleid hebben we in '13/'14 al vastgesteld – is door professionals vanuit de SOJ, met goedkeuring van het AB dan, opgesteld en met de aanwezigheid is het vastgesteld. We hadden toen niet de capaciteit om dat te kunnen hebben doen. Ik zie dat wij de afgelopen drie jaar heel veel van onze inmiddels '...' kennis en ervaring, maar ook wat meer capaciteit op hebben gezet. Wij zouden nu wel in staat zijn – zeg ik voorzichtig – om het lekker helemaal lokaal te doen, beleid maken. Ik zeg dat met een ondertoon waaruit ook al blijkt: dat moet je niet helemaal willen. Want we zijn niet voor niks gezamenlijk een regio waar je in ieder geval deels vanuit de opvatting van de minister en deels ook omdat het efficiënter is samen inkoop. Dus dat veronderstelt ook wel dat je samen beleid formuleert. Dat zien we ook gebeuren, op inkoop, op alle projecten en onderdelen aan projecten waar onder anderen Stefan Oosterhof, maar ook andere mensen van ons bij betrokken zijn. Dan zien we natuurlijk ook: wij leveren heel vaak veel meer capaciteit dan heel veel andere gemeentes. Is niet erg, maar zo is het wel. Als u zegt 'dat is de weg en er mag door geen enkele SOJ'er meer over iets van beleid worden nagedacht', dan is dat wel een hele strikte grens waarvan ik ook niet denk dat die efficiënt is. Want, dat is het tweede, mevrouw Nijhof heeft het over verstrengeling van de SOJ en de Stichting Jeugdteams. Ja, het is zo geregeld, al vijf jaar bij ons, dat de SOJ – die is opgericht door de eerst 17 en nu 10 leden van onze GR – en die heeft de Stichting Jeugdteams gecontacteerd. Dus er is op allerlei manieren een relatie tussen die SOJ en Stichting Jeugdteams. Als partijen, en natuurlijk ook in een dossier. Ze bellen vaak met elkaar over dossiers en als de Jeugdteams een indicatie afgeven dan moet de SOJ veel regelen, dus dat soort operationele verstrengeling een dan heb je natuurlijk. Dat blijft ook als je er een pure inkooporganisatie van maakt. Dat zijn twee vragen die wij hier neerleggen: hoe moet ik dat zien? Ik verwacht nu geen definitief antwoord, omdat daar zijn we niet aan toe, maar dat vind ik wel serieuze punten.

Mevrouw Nijhof: Voorzitter?

De voorzitter: Even kijken, ik probeer het heel even samen te vatten. U had twee vragen aan ons. Eén is: in hoeverre willen wij eigen beleid maken en hoe zien wij dat in verhouding met de andere gemeenten? De tweede vraag was: hoe zien wij die verstrengeling tussen die SOJ en de Stichting Jeugdteams? Denk er vast even over na. Mevrouw Nijhof heeft al een reactie.

Mevrouw Nijhof: Ik heb vooral een reactie op dat laatste punt, want ik natuurlijk zelf aan de slag, de verstrengeling. Eén is: ik heb volgens mij vanaf 1 januari consequent geageerd tegen die verstrengelingen. Kijk naar andere regio's is het zo dat die verstrengeling in de meeste regio's er niet is tussen de toegang en de inkooporganisatie. Ik zie die Stichting Jeugdteams niet als een hulpverlenende organisatie, dat zijn geen zorgaanbieders en dat is altijd in mijn ogen de denkfout die er steeds gemaakt is. De Stichting Jeugdteams, er zitten gekwalificeerde mensen die in de toegang de zorg

bepalen en dat is een hele andere rol als die een zorgaanbieder heeft. Dat is wat mij betreft iets dat ontstaan is wat eigenlijk niet zo hoort te zijn. Waarom zou je je eigen Jeugdteams niet als gemeente kunnen contracteren in een mandaatorganisatie? Zoals in principe nu, we gaan de pilot met de Stichting De Basis gaan we nu in. Ik ga er vanuit dat de Jeugdteams, we hebben geïntegreerde teams, de medewerkers die maken onderdeel uit van de Stichting De Basis en dat die uiteindelijk ook daar werknemers zullen worden en dat dat stukje er aan management is vanuit de Stichting Jeugdteams, dat dat gaat vallen straks onder Stichting De Basis. Volgens mij is dat ook de oplossing die gekozen zou moeten worden, want dan doe je het zuiver, dan koppel je over de toegang was van de inkooporganisatie, waardoor de inkooporganisatie – en we hebben natuurlijk de afgelopen jaren ook al heel veel discussie over gehad – soms zelfs is gaan bepalen wat de toekenning was/is die er aan bepaalde jeugdigen wordt gegeven, omdat de inkooporganisatie zicht heeft op het geld en daar echt ook soms zeer dwingende en verregaande bijna besluiten in heeft genomen. Dat kan niet, volgens mij. Dus het zou de oplossing zijn om, en we hebben nu een hele mooie aanloop, we laten de solidariteit los dat gaat echt over het geld volgens mij. Is er natuurlijk altijd met de rest van de regio nog af kunnen spreken bepaalde voorzieningen gezamenlijk in te kopen, de bovenregionale voorzieningen en zo, omdat nog op een andere manier te doen. Maar verder moet je volgens mij echt de regie leggen in de gemeente en dat betekent ook dat de toegang die moet bij de gemeente horen en niet bovenregionaal of regionaal.

De voorzitter: De heer Van Verk wil nog reageren.

De heer Van Verk: Op beide punten ga ik proberen te reageren. We hebben de onderlinge solidariteit losgelaten en mevrouw Nijhof refereert er wel aan, dat zou puur financieel zijn. Maar dat is natuurlijk niet zo, op het moment dat wij weer de zeggenschap hebben over al het geld wat te besteden aan Jeugdzorg gaan wij ook op een gegeven moment inhoudelijk bepalen hoe we de Jeugdzorg ingericht willen hebben, want dat is een onvermijdelijk proces wij ingaat. Dat betekent dus dat je als gemeente je eigen beleid zal moeten gaan maken. Dat is het gevolg van de keuze die er zelf door die gemeentes is gemaakt en dat betekent dus dat elke gemeente wat dat betreft zijn eigen beleidsbroek zal moeten gaan ophouden en zelf zal moeten gaan zorgen voor een beleid op lokaal niveau. De gemeente Dordrecht heeft dan niet zoveel meer te schaffen met de andere gemeentes.

De voorzitter: De heer Burakçin.

De heer Burakçin: Maar mag ik daar even een vraag over stellen? Er is nu inderdaad een beweging in gang gezet dat we zoveel mogelijk lokaal doen, maar hoe ver wil de heer Van Verk dan hierin gaan? Want nu heb je natuurlijk ook landelijk die zich hiermee bemoeit en dat er ook meer regionaal ... , Dat wordt dan met name als het gaat om speciale Jeugdhulp. Dus hoe ver zou de heer Van der Net hier in willen gaan hieromtrent?

De voorzitter: De heer Van der Net weet ik niet, maar u stelde de vraag aan de heer Van Verk.

De heer Van Verk: Maakt niet uit. Ik zou hier behoorlijk ver in willen gaan voor wat betreft de beleidsbepaling. Wat de minister zegt, die heeft eigenlijk gezegd van de regio's, de drie regio's voor Jeugdzorg, moeten wel een regionale inkoop blijven hanteren, teneinde dat de rapportage en dat soort zaken ook regionaal eenduidig blijven. Wat mij betreft kan het SOJ ook gewoon de regionale en de bovenregionale een koop blijven doen en ook zorgen dat de rapportages die daar weer uit voortkomen op een eenduidige wijze worden gevraagd en worden '...'. Daar gaat het nu om. Dat is een kwestie eigenlijk van uitvoering en dienstverlening. Wat mij betreft moet je als gemeente wel zelf kunnen bepalen hoe je je zorgdomein wilt gaan inrichten. Voor wat betreft de verstrengeling denk ik: de SDD in deze regio is ook degene die de indicatie stelt voor de zorg, maar zich verder niet bemoeit waar die zorg wordt afgenomen. Ze hebben een aantal contracten, daar kan je uitkiezen. Ik begreep laatst dat iemand die kreeg huishoudelijke hulp, die kon uit meer als honderdvijftig partijen kiezen. Waanzin, maar goed, daar komen we dadelijk nog wel op. Dus in die zin zou je kunnen zeggen dat als de SOJ zich op die manier ermee bezighoudt – ze geven de beschikking af, ze voeren hem uit – en de rest is de zorg van de indicatie stellen dan wil de zorgontvanger over de wijze waarop ze daar inhoud aangeven. Dat is volgens mij de rol van de SOJ, dan moeten ze zich toe beperken. Juist om de ruimte te geven ook duidelijk in 2023 aan eigen beleid van de gemeente. Dat betekende overigens in mijn visie ook dat een verlenging van het contract met Stichting Jeugddienst nooit langer kan zijn als tot 2023, want dan zou je wel eens als gemeente-en hele andere keuze kunnen maken en kunnen zeggen: weet je wat, wij gaan onze jeugdteam een andere wijze werven en gaan we op een andere wijze inzetten. Bijvoorbeeld via de SDD. Dan is de ontschotting daar ook compleet.

Mevrouw Nijhof: Voorzitter?

De voorzitter: Dank u wel, de heer Van Verk. Dat was voldoende antwoord op uw vraag? Was u klaar met uw woordvoering? Mevrouw Nijhof wilde nog reageren.

Mevrouw Nijhof: Ik wil reageren op de heer Burakçin, die het heeft over de regionale organisatie en wat de landelijke overheid daarvoor aanwijzing in heeft gegeven, maar dat gaat specifiek over de GI's, over gecertificeerde instellingen. Dus dat gaat over het gedwongen kader, over de jeugdbescherming en jeugdreclassering. Zoals u weet is daar in een inspectierapport over geschreven dat de kwaliteit van de GI's gevaarlijk lage is, dat er meer controle op moet komen en vandaar dat de GI's weggeorganiseerd worden van de gemeentes. Maar het is natuurlijk nog altijd zo dat die GI's functie hebben, maar dat gaat eigenlijk alleen maar over het gedwongen kader. Dus daar kunnen wij wat dat betreft als lokale partijen eigenlijk geen invloed op uitoefenen, omdat zij eigenlijk alleen maar opdracht van de rechter uitvoeren op het moment dat dat noodzakelijk is.

De voorzitter: Dank voor de toelichting. Volgens mij is dat wat u kunt verzamelen aan aandachtspunten, wethouder, voor 24 september. Nee, want gaan we dan weer toelichten en daar horen we hetzelfde nog een keer.

De heer Van der Linden: Nou, het is wel, eigenlijk is er niks nieuws, want dit vinden we met zijn allen al twee of drie jaar. Waar we op moeten kauwen – en niet nu, niet

volgende week, want zo snel gaat het niet – is wat dat betekent. Daar heb ik hier wel een paar iets op door werkende inzichten op gehoord en daar wil ik het ook met de collega's over hebben. Als je helemaal consequent doordenkt dan – en dat is niet vroeger in de kerk of zo – dan zal er is betekenen voor je mandaat- en delegatiebesluit. Dat is eigenlijk – als ik het me goed herinner van zes jaar geleden – was dat een van de basisuitspraken die we hebben gedaan: dat gaan we zo samen doen. Er is geen enkel bezwaar om een delegatie- of een mandaatbesluit opnieuw tegen het licht te houden, alleen moet je wel zeker weten waarom je dat doet. De laatste twee jaar zien zij ons lokale beleidsplan '...' er voor ik geen – en zeker sinds we de financiële solidariteit hebben afgeschaft – er voor ik geen beperking bij het zelf inrichten van onze lokale Jeugdhulp. Dat doen we in een regionaal construct '...', prima, maar ik er voor ik geen beperking van. Dus voor je echt een vergaand besluit neemt, wat nu niet aan de orde is, moet je dan nog wel even goed met elkaar door oefenen. Daar hou ik het denk ik bij.

Mevrouw Nijhof: Voorzitter?

De voorzitter: Mijn partij zit vanavond niet aan tafel, maar op dat laatste zou ik heel erg aanslaan, omdat we uiteindelijk die discussie wel met elkaar moeten voeren en de commissie daarin ook wel meegenomen worden: op welk moment moeten welke besluiten genomen worden? Als het inderdaad zover gaat alles dat wij over en delegatiebesluit willen praten – wat ik al diverse keren wel heb langs horen komen – dan moeten wij daarbij geassisteerd worden. Mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Voorzitter, ik wil reageren op de portefeuillehouder met betrekking tot dat u geen bezwaren ziet sinds wij zeggen: we gaan het lokaal regelen. Daarom had ik dus heel graag de brief willen bespreken die hiervoor hoort te liggen in mijn ogen. Het stukje waar ik in ieder geval iets over wilde zeggen heeft hier ook mee te maken, met dit punt. Wat je ziet nu, u zegt: ik zie niks wat ...

De voorzitter: Mevrouw Nijhof, die brief komt later op de agenda ...

Mevrouw Nijhof: Maar het gaat nu over de governance en het gaat over de taken van de SOJ en daar mag ik volgens mij best iets over zeggen ...

De voorzitter: Aandachtspunten meegeven.

Mevrouw Nijhof: Het aandachtspunt bijvoorbeeld is – en dat ze eigenlijk in de lijn van de heer Van Verk – dat wij vinden dat de SOJ niet verder kan gaan als het inkopen en het afgeven administratief van beschikkingen. Als ik zie wat er nu gebeurt met betrekking tot het stukje Hoenderloo Groep bijvoorbeeld, dat de SOJ samen met het aanjaagteam zo ver gaat dat ze eigenlijk zonder te overleggen met de raden plaatsen aan het creëren is, extra plaatsen, en daar ook nog zorgaanbieders voor aanwijst waar andere zorgaanbieders helemaal geen eerlijke kans hebben gehad om daar überhaupt in te participeren, de vraag is zelfs of het de passende zorgaanbieder is, dan vind ik dat de SOJ veel te ver gaat in zijn taken en daarmee dus eigenlijk belemmerend dat wij uiteindelijk – zoals u het zegt, zoals wij het zelf ook willen: we willen lokaal beleid maken – dat wij dus op dat soort zaken helemaal geen invloed meer hebben.

De heer Van der Linden: Daar wil ik kort op reageren. Het is nu niet geagendeerd, dat weet ik, maar dit is wel, het AB heeft het SOJ opdracht gegeven: regel hier iets voor. Want dit is een voorziening die verdwijnt, daar zitten veertien kinderen uit de regio. Ik ga echt niet in mijn stadhuis zeggen: weet je wat wij moeten doen, wij moeten eens even voor onze drie kinderen iets regelen en een gemeente verderop, Duits ook nog een kind, die gaan het ook maar zelf uitzoeken enzovoort. Dat is nou de kracht van samenwerken, voor zulke complexe zorg, voor kinderen die dat echt nodig hebben moet je dan wel samen doen. Dan ben ik heel blij dat er een SOJ is die wij een opdracht kunnen geven om dit te organiseren voor ons. Natuurlijk, dat is altijd ook heen en weer praten, want het is niet van: nou, hier heb je het en succes. We gaan hier natuurlijk volgende week over verder, maar dit heeft wel een aanloop gehad en die aanloop vereist ook actie. Dan heb je dit soort dingen niet.

6. Inkoopkader Jeugdhulp 2020 (2615955)

De voorzitter: Laten wij verder gaan naar punt 6 op de agenda en dat is het inkoop er voor de Jeugdhulp. Hier liggen wederom dezelfde stukken aan ten grondslag, dus het wordt knap om wat nieuws te bedenken. Een ambtelijke werkgroep samengesteld door diverse gemeenten en de SOJ hebben afgelopen periode een conceptversie van het nieuwe inkoopkader Jeugdhulp ZHZ opgesteld. Het concept ligt op 24 september voor in het AB en de commissie kan nu alvast reageren op de voorliggende bestuurlijke uitgangspunten van het concept. Daarbij gaan we hetzelfde doen als zojuist, de politieke vraag hierbij is: welke aandachtspunten wil de commissie de portefeuillehouder meegeven richting 24 september? Daar heeft het betrekking op de bestuurlijke uitgangspunten van het nieuwe inkoopkader. Ik ben het aan die kant begonnen, dus dan gaan we nu aan die kant beginnen. Mijnheer Bosman, bent u al zo ver?

De heer Bosman: Voorzitter, bedankt. Er staat dat: ik neem hem mee in de essentie. Daar hou ik het dan ook maar bij. Ik heb net niet gezegd dat ik het een prima dan wel een mooie memo vind, bij deze. Ik heb geen aandachtspunten, ik wil alleen benoemen: in de vorige vergadering heb ik een keer genoemd dat zeker onze fractie keuzevrijheid wil behouden. Er staat in 'grip op het aantal aanbieders met behoud keuzevrijheid' en daar zijn wij blij mee.

De voorzitter: Mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Dat is ook een herhaling van zetten van een aantal jaren, denk ik. Ik vind het een gevaarlijke ontwikkeling dat men het aantal aanbieders terug wil brengen, omdat daarbij veel minder ruimte komt voor kleine aanbieders en dat soort zaken onder meer. Verder zag ik ergens in de stukken staan een aantal aannames over de manier waarop indicaties gedaan zouden worden ten opzichten van bijvoorbeeld de Rus spijtoorzieningen waar uiteindelijk ouders ook het logeren op sparen en dan daar een vakantie van maken, dat vond ik een hele rare, dat heb ik ergens gelezen in ieder geval. Goed, misschien zit ik in het verkeerde stuk. Mijnheer Bosman zegt iets tegen mij.

De voorzitter: Hij zegt: dat staat inderdaad ergens. Dus u bent hierin niet alleen.

Mevrouw Nijhof: Ik vond het een hele vreemde, volgens mij stond dat in het lijstje van dilemma's waar men over wil praten als het gaat over wat nou Jeugdhulp is en omdat af te bakenen, zeg maar. In ieder geval was het een zin waarvan ik dacht: hoe kan het nou zo zijn dat er toegestaan wordt dat als er indicatie-uren afgegeven worden voor wat anders, dat die uiteindelijk door ouders – en het leken ook net op alsof de ouders daar de schuldigen in zijn – dat die dat dan voor vakantie opmaken. Ik vond het een hele vreemde zinsnede, want dat kan helemaal niet, want als het om PGB-geld zou gaan dan is PGB-geld nooit meer direct in handen van de ouders, zoals we allemaal weten en als de controle goed zou zijn op de indicaties zou dit nooit kunnen gebeuren. Dus ik vind het een hele aparte zinsnede die daarin staat. Eigenlijk over de keuzevrijheid, ik denk heel erg dat de keuzevrijheid in ernstige mate beperkt wordt op het moment dat – de vrijheid van cliënten heb ik het even over, omdat maar te duiden – op het moment dat je het aantal aanbieders terug brengt. Er moet altijd open blijven voor een keuze die buiten het inkoopkader ligt en die op een andere manier gefinancierd wordt, want dat is ook iets wat de jeugdwet heel erg uitdraagt, dus dan zou ik u in ieder geval nogmaals mee willen geven.

De voorzitter: De heer Burakçin.

De heer Burakçin: Dank u wel. Volgens mij kan ik mij helemaal aansluiten bij mijn vorige sprekers. Ik had ook staan inderdaad: kwalitatief voldoende passend Jeugdzorgaanbod. Dus voldoende keuzevrijheid voor onze inwoners en ook voldoende preventieve aanbod nu dat we ook steeds meer lokaal gaan opereren.

De voorzitter: De heer Van der Net.

De heer Van der Net: An sich prima uitgangspunten. Ik zou zeggen: ga het zo snel mogelijk regelen, maar ik mis hier een punt nog en dan heeft betrekking op de overhead bij de aanbieders die ik hier niet tussen zie staan en ik vind dat toch ook wel iets wat toch wel goed in de gaten moet worden gehouden. Dus bij de uitgangspunten, om daar ook rekening mee te houden.

De voorzitter: Mevrouw Striebeck.

Mevrouw Striebeck: Ik sluit me eigenlijk aan ook bij de voorgaande sprekers. Ik had wel nog staan: grip op het aantal aanbieders, liever kwaliteit dan kwantiteit, lokaal waar kan en regionaal indien nodig. Dat was het.

De voorzitter: De heer Van Verk.

De heer Van Verk: Voorzitter, laat ik beginnen bij wat volgens mij de hoofddoelstelling moet zijn bij de inkoop en staat verwoord onder al die gedachtestreepjes, namelijk dat het moet bijdragen aan passende en effectieve ondersteuning en hulp, meer lokale regie en lokaal maatwerk en een betere beheersing van de kosten. Volgens mij moeten dat de drie of vier doelen zijn waar vooral naar gestreefd wordt. Voor wat betreft de aanvullingen heb ik er wel een drietal die ik wil benoemen. Wij zijn het – in tegenstelling tot mevrouw Nijhof – met het beperken van het aantal aanbieders en wij zouden er

eigenlijk ook voor willen pleiten om vooral de grotere aanbieders te contracteren, omdat die en de keuzevrijheid kunnen waarmaken, omdat zij verschillende denominaties in huis kunnen hebben en omdat daarin de continuïteit van de zorg beter gewaarborgd wordt dan bij eenpitters. Het tweede punt waar we aandacht voor willen vragen is die hiaten die er op dit moment zijn in de keten van Jeugdzorg en dan is het vooral de 24-uurs-residentiële zorgteams niet of nauwelijks nog aanwezig is in deze regio en ook de zwaardere systeemzorg die soms ontbreekt.

De voorzitter: De heer Van Verk, wilt u voor de leken onder ons even vertellen wat u om de zwaardere systeemzorg verstaat?

De heer Van Verk: Je kan je voorstellen dat het inzetten van een ambulante zorg bij een gezin met multi-problemen. Dat zijn weer allemaal technische termen, maar goed.

De voorzitter: Multi-problemen, gewoon veel problemen, hè?

De heer Van Verk: Meervoudige problematiek die een zwaardere begeleiding vergen, een ambulante begeleiding vergen, daar ontbreekt het eigenlijk in voldoende mate aan en vooral ook aan kwaliteit in de zorg ontbreekt het. Dat is trouwens een aandachtspunt wat zo nog komt. Die zou – als hij aanwezig is – zouden kunnen worden ingezet ter voorkomen van bijvoorbeeld uithuisplaatsing van kinderen, waarmee je dus nog duurdere zorg kan voorkomen. Ik heb hem niet van mezelf overigens, wij hadden van de week een gesprek met Jeugdbescherming-west die daar ook een pleidooi voor hield. Als derde aandachtspunt de tarieven. Het blijkt dat er eigenlijk eenduidige tarieven zijn en dat betekent dus dat de zogenaamde eenpitters eigenlijk relatief veel geld ontvangen voor dezelfde zorg die ze leveren als een grote instelling en dat is ook logisch, want de grote instelling gaat er overhead in mee. Ik zou daar in ieder geval aandacht voor willen vragen als dat zo is, en ik ken die tarieven niet, als dat zo is dat daar een differentiëring in komt, want op die manier zou je ook kosten kunnen besparen zonder dat dat ten koste gaat van de zorg aan de kinderen. Dan nog een ...

Mevrouw Nijhof: Voorzitter?

De voorzitter: Mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Als ik mijnheer Van Verk mag onderbreken, maar volgens mij hebben we een aantal jaren geleden hier een discussie over gehad en de tarieven die mogen per product gewoon niet verschillen en die mogen ook niet op het moment dat die door delete dan ook uitgevoerd worden wordt gewoon hetzelfde tarief gegeven te worden. Dat is volgens mij zelfs wettelijk vastgelegd.

De heer Van Verk: Dat kan dan zijn, maar ik vraag er aandacht voor om toch nog eens te kijken welke mogelijkheden er dan wel zijn, want nogmaals: een eenpitter kan een redelijk goed hoog inkomen voor het leveren van zorg aan een aantal kinderen, waarbij een instelling dezelfde tarieven krijgt, maar veel meer overheadkosten heeft. Er zit een scheefgroei in. Voor wat betreft die aandachtsstreepjes vind ik dat in hoge mate, ik kan er niets veel mee, want dat zijn van die vanzelfsprekende kreten waarbij ik er aan een

wel aandacht wil besteden: het beperken van de administratieve last. '...' dat is niet aan de organisaties die we inkopen, dat is vooral aan ons om te kijken hoe we zo min mogelijk bureaucratie kunnen opleggen aan die organisaties in welke vorm dan ook. Dan nog een laatste punt, de beroepskrachten, het is al een aantal keren over tafel gekomen. Ik zou ervoor willen pleiten dat in ieder geval ook bij de inkoop rekening wordt gehouden met voldoende tijd voor scholing en bijscholing van beroepskrachten, want het blijkt dat daar nu gewoon onvoldoende tijd voor is, wat dan weer leidt tot allerlei problemen in de uitvoering van de zorg. Dus daar moet aandacht voorkomen, er moet tijd voor gereserveerd worden dat deze mensen voldoende om- en bijscholingsmogelijkheden krijgen in hun werk, ze dat ze dat ook goed kunnen blijven doen.

Mevrouw Nijhof: Voorzitter?

De voorzitter: Een laatste toegift van mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Ja, een toegift. Ik vergat iets en mijnheer Van Verk die herinnerde mij er aan toen hij ineens zei: Jeugdbescherming West. Toen dacht ik: o. Dat zou ik ook namelijk aan de portefeuillehouder willen meegeven: wat je nu in den lander ziet – wat niet in het stuk staat, maar wat wel een ontwikkeling is en nou ja, ik moet u eerlijk zeggen dat ik het met argusogen volg – is dat de gecertificeerde instellingen zich langzamerhand buiten onze blikken om in het preventieve veld aan het begeven zijn. Ik zou daar in ieder geval dat aan u mee willen geven: ze zijn bezig om producten te bedenken die eigenlijk gewoon in het voorveld liggen terwijl ze ook eigenlijk alleen maar de gedwongen producten mogen uitvoeren, dan zijn ook allerlei uitspraken vroeger overgedaan, dat mag niet verstrengeld zijn met elkaar, men mag niet vanuit het voorveld naar zichzelf verwijzen bijvoorbeeld en die beweging is nu aan het ontstaan. Je ziet in meerdere regio's echt ook producten die ingekort worden door de inkooporganisaties die uitgevoerd worden door de Jeugdbescherming. Ik zou de aandacht voor willen, want het is een ontwikkeling die we niet moeten willen, omdat die twee taken echt gescheiden te blijven van elkaar. Het moet niet zo zijn dat de jeugdbescherming aan het zoeken is naar – ik zeg het hier toch heel plat – naar geld om hun eigen geldproblemen op te lossen door nieuwe producten te bedenken. Dus ik zou daar heel graag aandacht voor willen.

De voorzitter: De heer Bosman.

De heer Bosman: Voorzitter, bedankt. Even toch een vraag aan de heer Van Verk, want ik zat even te denken, ik ga best wel met u mee in wat u zei over vooral grote aanbieders, continuïteit. Het enige wat ik me even afvraag en ik heb daar ook niet direct het antwoord op, dat is echt een vraag aan u: waar ik dan wel een beetje bang voor ben als je een grote aanbieder hebt die misschien wel 10% of zo van de zorg levert, als daar wat mee gebeurt is dan niet het gelijk een veel groter probleem als dat er mogelijk een kleine zorgaanbieder tussen uitvalt?

De heer Van Verk: Dat lijkt me evident, ja. Het moment dat een grote aanbieder wegvalt om wat voor reden dan ook dan zijn de problemen inderdaad vele malen groter

en die moeten dan opgelost worden, linksom of rechtsom. Daar kan ik nu geen pasklaar antwoord op geven, '...'. We hebben natuurlijk wel gezien bij Pluryr wat daar gebeurde en de wijze waarop de Kamer daar zich mee bemoeit heeft en de wijze waarop dat naar mijn gevoel niet helemaal goed is opgelost.

De voorzitter: Volgens mij hebben we behoorlijk wat aandachtspunten geformuleerd met elkaar, want zorgen geuit. Ik denk dat de wethouder daar wel wat mee kan, dat is concreet in ieder geval. Wij sluiten dit agendapunt af.

7. AGENDADEEL: Nieuwe behandelvoorstellen

De voorzitter: Gaan we naar punt 7, de nieuwe behandelvoorstellen. Er staat er maar één op, de brief aan de gemeenteraad over het voorstel Sinterklaasintocht Dordrecht nieuwe stijl en het voorstaande commissie is om de brief in handen te stellen van het college voor beantwoording. Is dat akkoord? Dat is akkoord.

8. Termijnagenda commissie Sociaal september/oktober 2020

De voorzitter: Agendapunt 8, Termijnagenda commissie Sociaal voor september en oktober 2020. We hadden net al geconstateerd dat die drie brieven in ieder geval even in mee moeten worden genomen en dat zou dan – ik kijk wel even naar de griffier – 7 oktober. Er staat nu een debat over de rol van de gemeente in het cultuurbeleid op de agenda en het verenigingshallenplan. Kunnen die brieven daar wel of niet bij?

Mevrouw Wepster: Wat ik heb begrepen is dat de regie Cultuurbeleid eigenlijk wel voor de begroting idealiter plaatsvindt, dus ik ga er vanuit dat die daar gewoon mag blijven staan, maar dan kijk ik vooral natuurlijk u zelf aan. Het verenigingshallenplan, die beeldvorming zou eventueel op een later moment plaats kunnen vinden en dan zal er ruimte gemaakt kunnen worden voor die twee RIB's en één losse brief. Overigens is er misschien een mogelijkheid, maar daar kan ik dan later nog op terugkomen, dat er op 27 oktober ruimte bij wordt gemaakt waar nu de begroting 2021 in principe voor commissiebehandeling staat de zijn ook – de griffie – nog een beetje aan puzzelen of dat wel of niet nodig is ook omdat er volgens mij vanuit het presidium is gebleken dat een bespreking in de commissie niet per se nog extra waardevol is ten opzichte van de begroting. Maar goed, daar is het laatste wordt zeker nog niet over gesproken, dus mogelijk schuiven we 7 oktober, het verenigingshallenplan, dan naar achteren, dat zou op zich zijn. Of we zetten in op 27 oktober. Maar goed, het gaat om drie brieven, geloof ik.

De voorzitter: Dan kunnen we het volgende doen: we kunnen de twee brieven dan mogelijk agenderen op 7 oktober en het verenigingshallenplan naar achteren schuiven, naar 27 oktober of vice versa. De heer Boersma.

De heer Boersma: Ik heb nog een vraag, want ik weet niet of dat verenigingshallenplan al bij de begroting 2021 betrokken moet worden, want anders is straks mosterd na de maaltijd. Als het alleen een startnotitie is en we gaan alles nog een jaar vooruit tillen,

maar ik had de indruk dat er een paar sporthallen ongeveer op omvallen staan, dus dat de wethouder dat in 2021 toch wel in de begroting op wilde nemen.

De voorzitter: Ik herinner me ook wel bepaalde urgentie bij dat plan. Zullen we dan dit lieve agenderen op 27 oktober, er van uitgaande dat het presidium ons die ruimte gaat geven?

Mevrouw Nijhof: Voorzitter, ik kijk naar de overkant, naar mijnheer Van Verk, want volgens mij zit er namelijk aan die brieven ook een soort van urgentie in, dat we daar toch wel iets over uitspreken. Dus ik vind het wel ingewikkeld worden.

De voorzitter: Voor een bepaalde tijd, bedoelt u?

Mevrouw Nijhof: Volgens mij wel. In specifieke, over het verbeterplan van Jeugdbescherming West, bijvoorbeeld.

De heer Van der Linden: Er zit geen fatale termijn of zo iets op. De portefeuillehouder heeft een aantal afspraken gemaakt met collega's in de andere regio's waarbij wat verschillen van opvatting zijn gewisseld en waarbij het nu niet zo is dat er, even heel stom gezegd: er gebeurt pas weer iets als er iets gebeurt.

De heer ...: Dat is meestal zo.

De heer Van der Linden: Nee, dat is niet altijd, want soms kun je namelijk zelf aan de start staan van dingen die gebeuren.

De voorzitter: De concrete vraag is dan: vloeit er bloed uit als we het op 27 oktober doen?

De heer Van der Linden: Ik denk het niet. En mocht dat wel zo zijn – want iedereen snapt dat het een wezenlijk punt is, omdat het om veel geld gaat, maar ook vanwege de positie – dan kom ik eerder bij u terug. Maar ik hoor daar bij het AB denk ik volgende week meer over.

De voorzitter: Dan doen we het vooralsnog dan 27 oktober. De heer Van Verk.

De heer Van Verk: Even toch een vraag. Wanneer gaat het AB besluit te nemen over de drie onderdelen van die brief? Dat is de Hoenderloo Groep, dat is Jeugdbescherming West en dat dat IKZ.

De heer Van der Linden: IKZ is een collegebevoegdheid.

De heer Van Verk: Maakt niet uit, we willen er wel wat van vinden.

De heer Van der Linden: Ja, nou ...

De voorzitter: Voor de opnamen, want de heer Van Verk was weggedraaid van de microfoon. Hij vraagt aan de wethouder wanneer er in het AB van het DG&J mogelijk een besluit wordt genomen over de inhoud van deze brieven.

De heer Van der Linden: Moet ik even, ik heb ze zelf ook niet scherp. '...' stuk is volgens mij niet heel erg spannend wat dat betreft. De opvolger van de Hoenderloo Groep is wel heel spannend en daar zijn al een aantal dingen voor geregeld. Ik kijk even naar jou, zit daar nog een termijn aan vast waar het zinvol van is als de raad dat wil dat ze er iets van vinden?

De heer Oosterhof: Dat is een afspraak die gemaakt is, zoals mevrouw Nijhof ook al toelichten. De SOJ is daar mee aan de slag en niet alleen, maar met een aantal aanbieders, dus dan zou ik zeggen: als er aandachtspunten zijn geef die zo snel mogelijk mee, want dan kan daar bij de uitvoering rekening mee gehouden worden. Dat andere punt, de IKZ is nadrukkelijk een collegebevoegdheid. Tenminste, dat collegevoorstel is in routing en ik verwacht dat dat volgende week of die week daarop in ons college hier in Dordrecht zal liggen. Daar hebben we u over geïnformeerd, maar dan zou je dan met terugwerkende kracht iets mee moeten geven.

De voorzitter: Dan helpt 7 oktober ook niet in dat geval, dus dan wil ik toch voorstellen aan deze commissie om 27 oktober te agenderen, tenzij de wethouder ons op korte termijn laat weten dat er toch ergens bloed uit vloeit.

De heer Van der Linden: De West, dat heeft zijn beloop, de IKZ is met alle respect een technisch dingetje, maar ik vind de beef over wat er met de Hoenderloo Groep gebeurt vind ik wezenlijk. We kunnen die kinderen niet in de kou laten staan, dat vereist actie, daarom heeft het AB opdracht gegeven: regel dit, regel dit snel. Het is wel goed natuurlijk om, juist omdat het om kwetsbare kinderen gaat, om daar even u helemaal bij te praten, ook als u vragen heeft over wat er is besloten.

De voorzitter: Is het dan in dat geval een voorstel om de twee brieven uit elkaar te trekken en de Hoenderloo Groep te bespreken op 7 oktober en de brief ten aanzien van Jeugdbescherming West te bespreken op 27 oktober?

De heer Van Verk: De wethouder noemt het IKZ een technisch dingetje. Dat kan, dat weet ik niet, dat kan ik niet zo beoordelen, daar waar die technische vragen voor. Maar laat ik het zo formuleren: op het moment dat dat IKZ een technisch dingetje is à la de big data-machines die de belastingdienst gebruikt of de Sociale Dienst Rotterdam gebruikte dan heb ik daar toch wel heel veel moeite mee en wil ik niet in de situatie terecht komen dan duidelijk ouders enorm benadeeld worden omdat er een of andere computer zegt: kruisje. Dus als het dan is wil ik hem eerder bespreken, als het dat niet is dan hoeft ik hem misschien helemaal niet te bespreken. Met optrek dus aan het technisch dingetje.

De heer Van der Linden: Ik heb dit met alle respect een technisch dingetje genoemd, want dit zijn natuurlijk hele wezenlijke dingen. Ik noem dit een technisch ding, omdat de afspraken zelfs zijn eigenlijk heel overzichtelijk, maar de garantie die geleverd wordt op

onder andere AGV enzovoorts blijkt uit de talloze bijlages die erbij zijn gevoegd, dat heeft de hoge mate van techniek. De reden dat die bijlage erbij zit is natuurlijk omdat je cliëntbescherming, gegevensbescherming enzovoorts wil. De vraag van de voorzitter: laten we – want anders blijft het ook heen en weer gaan, denk ik – laten we zo snel als mogelijk in ieder geval het punt van opvolging Hoenderloo Groep agenderen. Mocht dat na een paar minuten duidelijk zijn, zijn we het eens of niet en er komt wat uit en mocht er nog tijd over zijn dan kunnen we de andere punten beetpakken. Zo zou ik hem willen suggereren.

De voorzitter: Dus dan 7 oktober de Hoenderloo Groep. Ik kijk even rond. Is dat akkoord? 7 oktober in principe Jeugdbescherming West, de brief.

De heer Van Verk: We vroegen ze weer toe aan de agenda. Niet in plaats van, maar toegevoegd.

De voorzitter: Ja, dat zei ik. Want ik heb niet gezegd dat het verenigingshallenplan dus verschuift, dat doen we ook gewoon 7 oktober.

9. Overzicht stand van zaken Moties

De voorzitter: Even klikken terug naar waar ik gebleven was, dan was agendapunt 8, overzicht stand van zakenmoties. Iemand op- of aanmerkingen? Zo te zien ...

De heer Van Verk: Ja, voorzitter.

De voorzitter: O, de heer Van Verk.

De heer Van Verk: De motie – het is allemaal zo klein op dat ding – motie Plan van aanpak leefbaarheid, die kan nog niet afgevoerd worden, want volgens mij moeten we daar eerst is even over praten aan de hand van de brief die onze geachte burgemeester heeft gestuurd met betrekking tot het plan van aanpak, of wij dan na ook een plan van aanpak vinden

De voorzitter: Daar sluit mijn partij zicht van harte bij aan.

Mevrouw Nijhof: Wij ook.

De heer Van Verk: Dan staat er nog een Wmo Beleidsplan. Wordt in 2023 wordt behandeld in het voorjaar 2020 om een apart voorstel met betrekking tot ontmoetingsplaatsen. Ik heb het nog niet gezien en in mijn beleving – ondanks de hitte – zitten we al tegen het najaar aan. Dus ook die zou ik ...

De voorzitter: Die kan ook niet afgevoerd worden?

De heer Van Verk: Niet alleen niet afgevoerd worden, ik zou daar de behandeling met wat spoed willen benadrukken, omdat ook het '...'huis wat er even verder staat daaraan gekoppeld is. Er zitten een hele hoop zaken aan dat Wmo Beleidsplan vond waarvan ik

vind dat we daar toch eigenlijk zo langzamerhand wel knopen over door moeten gaan doorhakken.

De voorzitter: Is het een voorstel dat namens de commissie de griffie na vraagt bij het college wanneer dit stuk onze kant uitkomt?

De heer Van Verk: Niet alleen navraag doet, maar ook druk uitoefent dat dat ...

De voorzitter: Met enige pressie navraag doet op voortgang op dit onderwerp. Dat was hem voor de stand van zaken?

De heer Boersma: Voorzitter?

De voorzitter: De heer Boersma.

De heer Boersma: Nu we het toch hebben over even bij het college informeren wat de stand van zaken is ben ik wel even benieuwd hoe het is met de motie over de exploitatie van het Energie's, want daar is natuurlijk gezegd dat we in het najaar 2020 een evaluatie krijgen over het gekozen bestuursvorm. Het najaar dat is inmiddels aangebroken, ondanks het zonnetje. Dus ik ben wel benieuwd hoe het daarmee staat.

De voorzitter: Lekker hè, zo'n zonnig najaar? Iedereen wordt er helemaal blij van. Op deze vraag noteren we en vragen we aan de griffie om mee aan de gang te gaan.

10. Overzicht stand van zaken Toezeggingen

De voorzitter: Dan gaan we naar agendapunt 10, overzicht stand van zaken toezeggingen. Ik zie geen opmerkingen.

11. Rondvraag

De voorzitter: De rondvraag. Ik begin aan mijn linkerkant, bij de griffie, of er een vraag is. De heer Van Verk. Niemand heeft een vraag.

12. Sluiting

De voorzitter: Dan sluiten we de vergadering om 22:11 uur.